

PIÁRFUTÁR

ELKEREKEZETT AZ IDŐ

MEGJELENT!

Megvásárolható
a Piár Futár szerkesztőségében.

Ára: 800 forint
(tíz példánytól: 700 ft/db)

A SZEGEDI
PIARISTA ISKOLA
CÉLJAIT

A

**DUGONICS
ANDRÁS
ALAPÍTVÁNY**
TÁMOGATJA.

BANKSZÁMLA SZÁMA:

**10402805-
28012423-
00000000**

Laudetur Jesus Christus.

In aeternum! Amen

bolt.piarista.hu

A SZEPIPRESS jelenti

Pályázat A Szegedi Piarista Iskola Ifjú Művésze, ill. Élsportolója minősítés elnyerésére – azon diákoknak, akik iskolán kívüli eredményes tevékenységük, versenyzésük folytán sokat hiányoznak a tanórákról. A minősítés elnyerésével egyéni tanulási és beszámolási rend szerezhető. Pályázní október 10-ig az igazgató úrnak címzett, indoklással ellátott kérelemmel lehet. Részletek, pontos feltételek a honlapon olvashatók.

APRÓHIRDETÉSEK

Eladó Electrolux EWF1029 elöltöltős mosógép (kapacitás: 5 kg, energiatakarékos osztály: A) teljesen jó, megkímélt műszaki állapotban. Tel: 06-20-330-9673

* * *

Eladó KLIPPAN kétszemélyes kanapé (IKEA termék) ajándék kék huzattal! Méret: 180x88x66 cm. Ár: 28.000 Ft (új ára: 42.990 Ft). Tel: 06-20-330-9673

* * *

Csillag tértől 3 percre található, 35 nmes, 1,5 szobás, panelprogramban részt vett, felújított, klímás, 3. emeleti lakás eladó, kiadó. Érdeklődni a 20-621-4215 telefonszámon lehet.

* * *

Eladó egy 125x125 és egy 100x100 cm-es fa járóka. Tel: 30-248-7530

„Előrehaladni az idő teltével”

A hívő ember életéhez szerencsés esetben szorosan kapcsolódik a hálaadás eseménye. Akkor is keresni a kapcsolatot Istennel, amikor valami jó, valami örömteli történik velünk. Annak szívünkbelől jövő (f)elismerése, hogy életünk megannyi pillanata válhat ajándékká bennünk a Gondviselés által.

Engem személy szerint például örömmel tölt el az egyházi év körforgásának megtapasztalása évről évre. Most, amikor Veni Sancté-re gyülekeztünk augusztus 31-én, nagyon is valóságosan szólított meg az az érzés: Uram, ismét nekikezdünk egy évnak.

Akik akkor jelen voltak, már hallhatták Aquinoi Szt. Tamás buzdítását a tanulásról: „A tudásban való előrehaladás két módon valósul meg. Egyik módját a tanár példája mutatja, amikor ténylegesen előrehalad az ismeretekben... így haladnak az emberi tudományok is, melyeket az értelem visz előre. Előrehaladásról beszélhetünk a tanulóval is: a tanár, még ha teljesen ismeri is szakterületét, akkor sem tudja azt egyszerre átadni tanítványának, hiszen az nem érten meg; ehelyett fokozatosan adagolja a tanítvány képességeinek szintjén. Így haladnak előre az emberek is az idő teltével az isteni tanítással a hit ismeretében”. Érdekes megfigyelni, hogy már a középkorban is a tudás gyarapítását kettős erőfeszítésben láthatjuk: tanárnak és tanulóknak egyaránt „dogoznia kell” azon, hogy ez a folyamat sikeres legyen.

Ami különösen is elgondolkodtatott, az a fokozatosság. Benne rejlik a türelem önmagunk és mások felé, de benne van annak az ígérete is, hogy amiben részt veszek, az által előrébb, följebb jutok. Feladat ez mindnyájunknak tehát, és bőségesen ki is tölti az előttünk álló tanév kereteit. Nekünk, tanároknak folyamatosan figyelni kell arra: életünk példája „ragados” lehet. Élünk jól ezzel a felelősséggel! A fiúk számára pedig igazán csak akkor lesz sikeres és örömteli a „diák-lét”, ha velünk tartanak ezen az úton és egyre följebb lépkednek emberségben és tudásban. A pietas et litterae kalazanciusi jelszava is ezt erősíti bennünk.

A nyár sok-sok fejlesztése, szülői támogatással is megvalósított beruházásai segíthetnek bennünket ebben: a festések óvják épületünk állagát, a javítások széppé teszik a környezetünket; az interaktív táblák, projektorok nagy száma a tantermekben, a diák-laptopok segítik a megértés folyamatát. Tanáraink továbbképzéseken fejlesztik eszköztárukat, de mindez csupán eszköz annak érdekében, hogy közös munkánk sikeres legyen. A kereteket Mi töltjük meg tartalommal.

Ezért adok most hálát, s erre a fokozatosságra épülő folyamatra hívom közösségünk tagjait, hogy év végén nyugodt szívvel elmondhassuk: előrehaladtunk az idő teltével.

Papp Attila
igazgató

Tízéves a szegedi piarista templom

A szegedi piarista templomot tíz esztendeje, 2001. június 17-én szentelte fel Gyulay Endre megyéspüspök. Az iskolaépülethez tartozó templom fontos szerepet játszik a környező lakótelepen élők evangelizációjában is. Védőszentjei a spanyol piarista vértanúk lettek. A spanyol polgárháború kétszáz piarista vértanúja közül az egyébként is életszentség hírében álló tizenhárom szerzetest II. János Pál pápa 1995-ben avatta boldoggá. Szeged nagyon gyorsan választotta őket patrónusul. Ünnepeük – a szegedi templombúcsú – szeptember 22. Egy-egy templom védőszentjének ün-

Csobán András festménye a piarista vértanúkról

nepét templombúcsúnak is nevezik az ünnephez kötődő búcsú miatt.

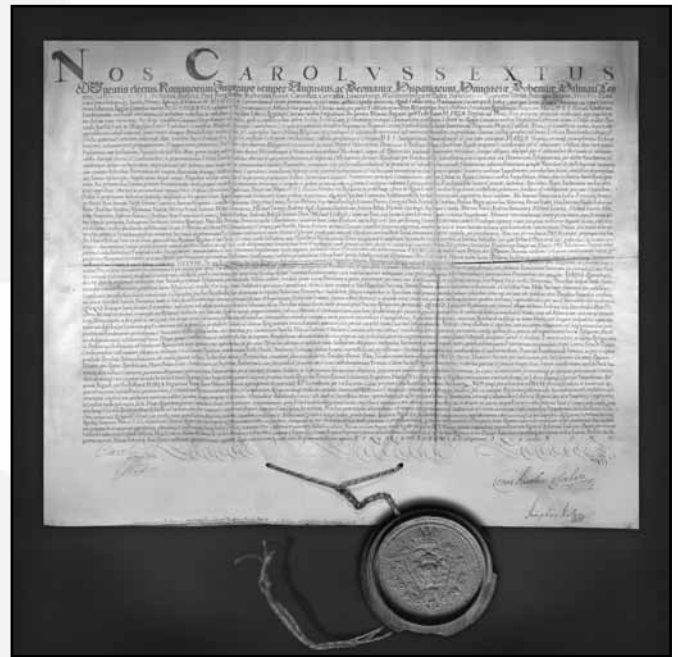
A búcsú a latin *indulgentia* 'elengedés' magyar megfelelője, mely a halálunk után a tisztítóhelyen töltendő időt „rövidíti” meg. A búcsú elnyeréséhez szükséges a megfelelő feltételek (többnyire: szentgyónás, szentáldozás, imádság a pápa szándékára) teljesítése.

SZEPIPRESS

PIÁRFUTÁR A szegedi piaristák lapja – Megjelenik havonta – Lapengedély száma: 2.2.4/1513/2003. – KIADÓ Dugonics András Piarista Gimnázium a Dugonics András Alapítvány támogatásával. Szám-
latszám: 10402805-28012423-00000000 – FELELŐS KIADÓ Papp Attila – SZERKESZTŐ Mészáros Ferenc – KORREKTÚRA Mészárosné Szabó Tünde – NYOMDAI ELŐKÉSZÍTÉS Férc Szemes Áron – SZER-
KESZTŐSÉG 6724 Szeged, Bálint Sándor u. 14., Tel: 62/549-090, Elektronikus levél cím: piarfutar@szepi.hu – NYOMÁS Planet Corp. Szolgáltató Kft. 6771 Szeged, Makai út 4. – Kizárólag belső terjesztésre.

290 éve kezdtük

Szeged a török uralom alól való felszabadulása (1686) után még hosszú ideig küzdött azért, hogy megerősítse a szabad királyi város címet (1719. május 21.). Az egyik első kegyúri tetteként hívta az akkori vezetés a városba a piaristákat. Gyakorolta a szabad plébánosválasztási jogát, és a piarista renddel kötött szerződést: „*hogy az említett dicséretes, hasznos szerzet az iffjúságot, a mely akkoráig vadon és parasztul nevelkedett fel mind városunkban, mind körülfekvő tartományokban, tudományokban felnevelhesse*”. A város plébániai stólapénzzel, épület és ingatlan adományozásával iskolát alapított. 1720. február 24-én írta alá III. Károly király a római mintát követő szabad tanrendű, hatosztályos latin iskola alapító okiratát. 1720. július 11-én érkezett a városba Pál, Demjén és Orbán atya, akik a plébánia vezetését vették át. Hat-szobás rendházukat a korabeli népnyelv „Hatrongyosnak” nevezte. Megkapták az egykori pestises kórház, a Lazaretum épületét. Az alapító nem tudott egyszeri nagy összegű alapítványt tenni, ezért az atyák költségeinek (800 rajnai forint) évenkénti biztosítását, új épület, rendház emelését, a működés költségeinek biztosítását vállalta (1948-ig tudta teljesíteni). 1721. január 8-án házfőnöknek és plébánosnak Kubránszky László piaristát iktatták be. Október elején – hisz a nyári szünet magába foglalta a betakarítás és a szüret időszakát – megnyílt az oskola első tanéve. Két (első és második) osztályába, 110 tanulót írtak be. A beiskolázási körzet rövid idő alatt 50 ezer km²-re terjedt ki. Így tette szellemi központtá Szegedet az iskola.

A szegedi piarista iskola alapítólevele III. Károly magyar király aláírásával

Károlyi Attila

20 éve újrameztük

Aszegedi piarista gimnázium újraindításának lelke Kovács Mihály piarista szerzetes, felsővárosi plébános volt. Egy ember, aki hallatlan tekintéllyel bírt. Egy pedagógus, aki sohasem követelt magának tekintélyt. Ezt követelni egyébként is – bár sokan azt hiszik, hogy lehet – nevetség és szomorú. A tekintélyt csak kiérdemelni lehet. Kovács Mihálynak egyszerűen volt tekintélye. Nem hiszem, hogy pedagógusnak tartotta magát, de az volt. Egyszerűen azért, mert a legfontosabb sugárzott belőle, ami egy

A régi tábla

pedagógusból, egy emberből sugározhat: hogy helyén van ebben a világban. Ennél semmi nem lehet fontosabb a pedagógiában. Sohasem mondta, de a helyén volt és ez sugárzott belőle.

Néhány nap gondolkodási időt kértem, miután 1991 januárjában felkértek az újjáéledő szegedi piarista gimnázium igazgatására. Néhány átvirrasztott, átbeszélggett este és éjszaka után kértem, hogy szervezzenek meg egy találkozót a pesti Mikszáth Kálmán téri rendházban Jelenits Istvánnal, az akkori tartományfőnökkel. Nem találkoztunk soha előtte, nem ismertem őt. Egy újabb átvirrasztott éjjel után mindketten igent mondtunk: ő rám, a jövőbeli igazgató személyére, én pedig a vállalásra.

Azt hiszem, azért mertünk belefogni a szegedi piarista gimnázium újraindításába, mert úgy éreztük, hogy várható a gondok magassága és mélysége eltölpül a lehetőségek mellett. A rendszer-váltás utáni években sokan vállaltuk a lehetetlennek tűnőt is.

Ahogy Jelenits tanár úr fogalmazott évekkel később egy alka-

lommal: voltak, akik nagy- és kis kapukat kerestek és tönkre mentek vagy meggazdagodtak, mások pedig iskolát építettek...

Kezdetben semmink sem volt. Egy kis szobát kaptunk társberletben a felsővárosi plébánia irodájával. Se épület, se diákok, se tanárok...

Aztán lett minden. Épület, tanárok, sőt diákok is. Néhány éven át háromszoros, sőt négyszeres túljelentkezéssel...

Ez volt a hőskor, amely tele volt átvirrasztott éjszakákkal. Aki nem élte át ezt a hőskort aktív szereplőként, az nem érezheti, nem értheti ennek a légkörét, néha elviselhetetlen súlyát.

Mik gyötörtek bennünket a napi problémákon túl? Például, hogy milyen lesz az egyház a kommunizmus után és milyen szerepe lesz ebben egy szerzetesi gimnáziumnak? Egyáltalán milyen lesz a világ a kommunizmus után? Az egyház diktálni akar? Párbeszédet akar folytatni a nem-keresztényekkel? És ki az egyház? Mi az egyház? A klérus? Ahogyan ezt gyakran a hívők és nem-hívők értelmezik? Kapcsolatban lesz a klérus a hívekkel? Na és a nemhívőkkel? A valósággal? Lesz a kereszténységnek tüze? Mi keresztények nyitottak maradunk vagy befelé fordulunk, és ezzel elveszítjük a kapcsolatot a külvilággal és Istennel a körülbástyázott mindennapi rögeszméink kényszere alatt élve? Mit tudunk kezdeni azzal a ténnyel, hogy az egyház évtizedeken át elszigetelődött, nem adhatott a kihívásokra természetes válaszokat?

Meg kell azzal küzdenünk nekünk, világi tanároknak és szerzeteseknek, hogy a hagyomány biztonságot adó ereje a legnagyobb gondot és visszahúzó erőt is jelentheti? Képesek leszünk az új kihívások előtt nem a hagyományok diskurzuszáró, problémaelfedő látszatoltalma mögé menekülni, hanem a hagyományokkal párbeszédet folytatva megtalálni megfelelő válaszokat? Képesek le-

Mi Újság Wagner Úr? – Rejtő Jenő füveskönyve

PIÁRFUTÁR

Ha az ember igazán hisz valamiben, esetleg az sem baj, ha nem igaz.
Sokszor a puszta hit is lehet igazi nagy ajándék.

szünk-e a folyamatos diskurzusra? De konkrétan, a mindennapokat akkor égetően érintő kérdésekkel szembe kellett nézni. Milyen lesz a civilek és a piaristák viszonya a gimnáziumban? Partneri viszony lesz? Vagy a kommunizmus idejében megszokott tantestületi hierarchiához hasonló? A szocializmus idején voltak a tantestületben egyenlők és egyenlőbbek, azaz voltak párttag és párton kívüli tanárok, most meg lesznek szerzetesek és világiak? Quod licet Jovi, non licet bovi viszony lesz, csak más köntösben?

Milyen értékek jelentsenek prioritást a nevelésben? Milyen legyen a szülő-diák-tanár viszony? A szülő felesleges rossz, a nevelést át kell adnia az iskolának vagy egyenlő felek diskurzusa folyójk szülők és a tanárok között? Ha igen, hogyan? Van-e a tanároknak, a szülőknek modern, azaz az aktuális kihívásokra krisztusi választ kereső egyházképe?

Mik legyenek a tanárfelvétel feltételei? A problémákra válaszokat próbálunk adni és merünk változtatni meggyőződéssel, vagy legfeljebb gazdasági és egyéb okok kényszerítik ki a változtatásokat?

Aztán a nehezen megszerzett minorita rendházat, na meg a kecservesen felépített barakképületeket felváltotta az ország egyik legmodernebb iskola-épületegyüttese. A materiális feltételek – még nehéz körülmények között is adottak lettek.

Ahhoz, hogy „értelmes léte” legyen egy iskolának, olyan pedagógusok kelljenek, akik a „helyükön vannak” azaz békében magukkal. Olyanok, mint Kovács Mihály. Akiből sugárzik a szeretet, az elfogadás, a „helyén levés”. Szánalmasan kevés, ha csak évekkel, évtizedekkel később gondolja úgy a diák: „Mennyi szeretet volt abban a tanárban. Milyen kár, hogy annak idején ez nem látszott...”

Hosszú évek távlatából remélem, a piarista gimnáziumnak nemcsak múltja, de jövője is van. Akkor van, és akkor legyen, ha a kihívásokkal kapcsolatban jól megfogalmazott kérdéseket tudnak feltenni, és világos válaszokat tudnak adni. Nyitottsággal, meggyőződésből.

Dr. Kakuszi Péter
az újraalapított iskola első igazgatója

Egy rendíthetetlen ember Angyal László az elmúlt húsz évről

Húsz éves az iskola, húsz éve tanít itt. Tanár úr az iskola doyenje. Az egyetlen a mai iskolában, aki ott volt a szegedi piarista iskola fel-támadásánál.

Az hiszem ez nem érdem, inkább állapot. Bár 20 év nagy idő. Roman-tikus regények

epilógusai fejeződnek be így. Ennyi idő alatt emberi sorsok kerülnek nyugvópontra. Nagy szerelmek hamvadnak el. És egy iskola is gyökeret verhet, mint egy évszázados fa. Ugyanakkor a modern kor kihívásai állandó készenléletet igényelnek. Nagyon kell figyelni a széljárásra. A 90-es évek elején a piaristák kihasználták a pillanatot. Több iskolájuk indult el ekkor az országban.

Hogyan került kapcsolatba az újjászervező piarista iskolával?

Jókor voltam jó helyen. Az első igazgatóval Kakuszi Péterrel az egyetemről ismertük egymást, Futó Béla atyával pedig földik vagyunk. Mindketten személyesen agitáltak, jöjjenek, szükség van rá. Ennek az ajánlatnak nem lehetett ellenállni. Mások cégeket gründoltak, vállalkozásokat indítottak garázsokban, mi iskolát alapítottunk – barakkban. Ismerve a rendtörténetet, ez minden időben hosszútávú befektetésnek látszik.

Tanár úr egészében látja az újraalapított szegedi piarista gimnázium húsz évét. Ott volt az alapító atyák között. Minden területét ismeri az intézménynek: volt osztályfőnök, prefektus, igazgató-helyettes. Egyedülként 1991 óta mindenkit – diákok, munkatársat – ismer. Hogyan értékeli az elmúlt két évtizedet?

Az első évek nehézségét a megfelelő épület és a taneszközök hiánya okozta. Ez volt a hét szűk esztendő, ami nyolcra sikeredett Felsővárosban. Azért nagyon termékeny évek voltak ezek. Igazi hőskor. Kikristályosodott a tanári kar, remek osztályaink voltak. 99-ben már mint egy jól működő intézmény költöztünk át a Franciaölygyre.

Főként olyan emberek kezdték az iskola formálását, akik nem voltak piarista diákok, akiknek nem volt személyes piarista-élményük. Egy nagy múltú intézmény hagyományaira építve kellett

valami egészen újat létre hozni. Ez teher, vagy lehetőség volt inkább? Mik voltak az indulás legfontosabb alapelvei?

Valóban kevesen voltak itt az elején akik piarista iskolába jártak. Kalazanciusról csak Szántó Konrád atya egyháztörténeti könyveiben olvastunk valamit. Szeged sok mindent átvett a kecskeméti hagyományból. Mégsem lettünk második Kecskemétté, hanem önálló utat jártunk be. Büszkék voltunk arra, hogy egy „szegedi modelt” csináltunk. A szerzetesek és a világiak teljes egyetértésben dolgoztak együtt. A magánélet és a munka nem vált szét. Rendkívül jó légkör alakult ki. Ahogy egy korábbi tanuló mondta, látszik, hogy itt szeretik egymást a tanárok. Ez a legnagyobb dicséret amit diáktól hallottam. Igaz, ez már az ezredforduló táján volt.

Pedagógus pályájának nagyobbik hányadát itt töltötte. Hogyan hatottak az itteni évek tanári munkájára, személyes életére?

A tanárság itt életforma. Sőt több annál, valóban az „igazság munkatársai” vagyunk. A rendalapító jelmondata egy életre szóló feladatot és mércét jelent. Ennek megfelelni nem könnyű.

Tanár úr hogyan látja az intézmény jövőjét? Mik azok a legfontosabb feladatok, amelyekkel szembe kell néznie a szegedi piaristáknak?

Hiteleseknek kell lennünk, mert csak így lesznek diákjaink. A legjobb iskolapropaganda az, ha a mostani szülők elégedettek, s a gyerekek szívesen járnak ide.

Mondana néhány igazán „angyali” dolgot? Mi az amit Önnek köszönhet a szegedi iskola?

Semmit sem védtem le. Minden a közös munka, beszélgetések, esetleg viták eredményeként született. Kollektív alkotás. Arra azért büszke vagyok, hogy egyik ötletadója vagyok az alapítványi báloknak. Mi kezdtük el a Karolinával közös szalagavatásokat 1996 februárjában. Az én fejemről pattant ki, hogy csábítsuk hozzá a felnőttoktatást.

Az elmúlt 20 évnek melyik a legkedvesebb sztorija az Ön számára?

Mielőtt indult az iskola, 1991-ig fatornyos falumban, Bácsalmáson tanítottam. A hívásra örömet jöttem, de nem volt hol laknom. Kovács Miska bácsi csodálatos ember és házfőnök volt, befogadott a rendházba, s egy évig Urbán József későbbi szobájában laktam. Emlékezetes év volt.

SZEPRESS

SZEPICENTRUM

Tovább erősödünk

Keserű György SP – Hol is kezdjem? Mindennek van előzménye: az ember ahol csak megfordul, összeszed valamit, hozza magával, adja tovább. Mid van, amit nem kaptál? És mid van, amit jó szívvel tovább tudsz adni? Ezek a gondolatok forognak bennem, miközben írom ezt a kis bemutatkozó cikket.

Keserű György vagyok, Kecskeméten születtem, és az ottani Piarista Gimnáziumban végeztem 1997-ben. Azóta is hálával gondolok vissza ottani piarista tanáira. Osztályfőnököm révén vettem részt az első vízitúrákon, amit azóta egyszer sem hagytam ki. Ahogy közeledik a nyár, kezdek én is fészkelődni, hogy ugyan mikor szállunk már vízre. Szeretem a természet civilizációmentes egyszerűségét. Egyik váci diákom mondta, mikor először evezünk át a komp nyomvonalán Vácról a Szentendre-i szigetre: „Tanár úr, ez valóságos beavatás volt.” Vízitúra szempontjából Vác kedvező fekvésű, több túrát is szerveztem innen a Dunára, a Szigetközbe vagy a Mosoni-Dunára.

Szép és tanuló korszak volt a váci hat év. Vác volt a 2005-ös papszentelés utáni első állomáshelyem. Emlékszem, ez alkalomból mindenki kérhetett valami ajándékot az előjárótól. Én egy klasszikus gitárt kértem, és hogy járhassak gitár tanárhoz. Váci éveimben a gitározás meghatározó élmény volt, sok darabot tanultam, diákokból szerveztem gitárszakköröket is. Még figyelem, hogy ennek milyen folytatása lehetne itt, Szegeden. Vácon kezdtem el a kollégiummal is ismerkedni. Hamar felfigyeltem a közös sport jelentőségére, és amint lehetett, bekapcsolódtam a kosárcsapatba. Ezek a srácok lettek aztán nyitottak egy-egy téli túrára, vagy adventben a heti közös esti beszélgetésekre.

Érdekes, hogy csak most jut eszembe, hogy magyar és hittan szakos tanár is vagyok. Úgy látszik, ez az identitásom csak valahol a negyedik helyen szerepel. Pedig szeretem a tárgyaimat! Végigvittem egy osztályt kilencediktől érettségig, és megjártam osztályfőnökként is e feladatkör sok-sok magasságát és mélységét.

Lezárult egy szép korszak. Nehezen ugyan, de hivatásomban megerősödve, munkakedvvel, és sok-sok reménnyel jöttem Szegedre.

Tőzsér Pál SP – Nem is olyan messze, Szentesen születtem. Tizenegyen vagyunk testvérek. Az elsőszülött én vagyok. Apánk halála óta a Klán feje. Kecskeméten érettségiztem a piarista atyáknál. A katonaság ideje alatt ismét közel kerültem Szegedhez: Hódmezővásárhelyen kellett vol-

na őriznem az egyik lőszerraktárt. Három egykori tanáromnak köszönhetem, hogy piarista lettem: Totya Atyának, Veszprémi Tibor bácsinak és Varga Zoltán tanár úrnak. Földrajz, történelem és teológus-hittanári diplomát szereztem három különböző intézményben. Budapesten éltem le életem több mint felét. 16 évet tanítottam a budapesti Piarista Gimnáziumban. Két osztályom volt, az első 2001-ben, a második 2007-ben érettségizett. Nyolc évig a Mikszáth téri rendház előjárója voltam. Nehéz volt eljőnni Budapestről. De reménykedem... Korábban sokat kirándultam, hegyet másztam, bújárokodtam, barlangászokodtam, futottam. Szeretném, ha ezek visszatérnének az életembe. Szeretek utazni, úton lenni. És olvasni. Szeretem a jó zenét. Hiszek a Szerető Istenben. Tisztelem Szűz Máriát. Ennyi.

Elekes-Vármonostory Ágnes vagyok. 2006-ban végeztem a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola angol-művelődés-szervező szakán. Még ugyanebben az évben jelentkeztem a Debreceni Egyetemre, ahol főiskolai angol szakos tanári diplomámat egészítettem ki egyetemi angol szakos tanári diplomára. Az első év elvégzése után egy hónapot nyelvtanulás és munka céljából Angliában töltöttem. Miután hazajöttem, a Vedres István Építőipari Szakközépiskola angol nyelvtanára lettem. Régi vágyam volt, hogy egyszer a Piarista Gimnáziumban taníthassak, mivel a férjem, aki ennek az iskolának a tanulója volt, nagyon szép emlékeket mesélt az itt töltött diák éveiről.

Barkos Beáta – Kezdetben segítő pályán dolgoztam. A Társ-suli és a Mester Tanoda keresztanya vagyok. Sokat dolgoztam lelki segítőként, trénerként mint szervezőfejlesztő és segítő munkára kiképző.

Kiss Csilla(g) Anna – Jelenleg Zsombón dolgozom teljes állásban a Szent Imre Katolikus Általános Iskolában, mint angol, hittan tanár, valamint önkéntesként a Szegedi Katolikus Egyetemi Lelkészségen, mint az angol (Footprints) közösség vezetője, s a LÉK, zenei munkacsoport alapító, de most már nem állandó tagjaként. Eddig a sándorfalvi gyermekek citera oktatásával és a Sándorfalvi Csipkebogyó Citerazenekar létrehozásával foglalkoztam, mint művészeti tanár.

Tóth Károly vagyok, kecskeméti piarista diákként ismerkedtem meg ezzel a szellemiséggel, ami mindig is fontos volt számomra (most készülünk a húszéves érettségi találkozóra). Miután Szegeden elvégeztem a katolikus hittanári és a testnevelő taná-

ri szakot (ezt a szakpárosítást ketten fejeztük be), egy éven át alkalmam nyílt prefektusként visszatérnem régi iskolámba. 2000-től Bordányban folyamatosan hittanárként és lelkipásztori kisegítőként dolgozom. Sok családdal és fiatalokkal vagyok kapcsolatban, táborokat, kirándulásokat, lelki és közösségi programokat szervezek. A középiskolásokkal rendszeresen részt veszünk a budapesti Szentjánosbogár métabajnokságon, a regionális hittanos találkozókra és velük készülünk a karácsonyi előadásra is. 16 éve házasságban élek, két kamasz gyermekünk van. Szeptembertől ismét szorosabb kapcsolatba kerültem a piarista lelkiülettel, itt tanítok a 7.-8. osztályban testnevelést és a kollégiumban nevelőtanár vagyok.

Sipos Attila vagyok, 37 éves, fiatal családapáknak (Marci 2.5 éves, Hanna 1.5 éves lesz) kerültem a piaristákhoz elsősorban prefektusként és óraadó hittanárként. 1992-ben érettségiztem a piaristáknál, majd ferences szerzetes voltam (ideiglenes fogadalmas) 1999-ig. 8 év után 2000-ben a Sík Sándor Piarista Egyetemi Szakkollégium tagja lettem 3 évre. Majd a Szeged-Belvárosi plébánián (Dóm) dolgoztam főállású katekétaként, ahol elsősorban az ifjúság tartozott hozzám. 8 év eltelt és 2011-ben ismét a kegyes atyák házában élem napjaimat, de immár nem diákként, nem egyetemistaként, hanem főállásban. A Szegedi Dóm DHISZ csapatának továbbra is vezetője maradtam óraadóként. Szeretek sportolni, a sakkhoz értek leginkább. Vallásközi párbeszédrel, teremtésvédelemmel (ökoteológia), etikával foglalkoztam többet, belső készletéből indítatva.

Újhelyi Zsigmond – Egy átváltozást követve (helytelen hasonlattal mondhatnánk, hogy rablóból pandúrrá alakulván) csatlakoztam/visszacsatlakoztam a múlthoz és jelenleg a kollégiumban látok el prefektusi, kollégiumi nevelői feladatkört, valamint fizikát tanítok a gimnáziumban, ahol annak idején én is. 2005-ben érettségiztem a SzePiben, majd Szegeden maradtam egyetemen és hittanár-fizikatanárként diplomáztam. Életemben meghatározó a természettudományok mellett, a tudománytalan természet is, ahova főként nyáron cserkész táborokban, illetve év közben portyákon jutok el cserkésztestvéreimmel, akikhez 2005 óta egyre közelebb kerülök (jelenleg az 1507. Árpád-házi Szent Margit Cserkészcsapat tagja vagyok). Még egy jellemzőm a (csapat) sportszeretet. Szinte bármit szívesen. Bárhol – ahol lehet:) Egyik legkedvesebb sportom az Ultimate Frisbee, aki még nem ismeri, nem tudja miről marad le...:) Szóval hajrá!

A drótszamar, az evező, meg a túrabakancs

Bizonyára az összes résztvevő, azaz az osztályfőnökünk, Piros Adorján és Piros Zénó (Piros Tanár úr öccse) is, nagy izgalommal készültek a júniusi biciklitúrára.

A résztvevők nem számukban, hanem kitarító erejükben tűntek ki az osztályból, tíz fő vett részt az eleinte talán szokatlan, később igen izgalmas kis túrán.

Az indulás reggelén, tehát 2011. június 17-én, kétség kívül mindenki, „kipatantant” az ágyából, várakozva öltözött, készülődött. A gyülekező egy kicsit elhúzódt, de aztán sikeresen

elindultunk. Először Tápé felé vettük az irányt, ott bevártuk az egyik osztálytársunkat, aki odavalósi. Mikor csatlakozott hozzánk, véglegesen elkezdődött a túra. A Tisza menti töltésen indultunk el, Algyő irányába. Mindenki nagyon élvezte a biciklizést a nagy meleg ellenére, és kisvártatva el is érkeztünk Algyő községbe. Ott néhány perces pihenőt tartottunk (ki-ki ivott-evett), majd továbbindultunk. A következő cél Mártély volt. Azonban a nagy meleg miatt Mártély előtt még megálltunk egy huzamosabb ideig tartó izsom-eszem pihenőre. Kisvártatva ismét csak a biciklik kattogását lehetett hallani. A töltésen haladva több közeli települést, így például Hódmezővásárhelyt is szemügyre vehettük „vízszintes madártávlatból”. Többeknek (köztük a beszámoló írójának is) rohamosan fogyni kezdett a vízük, így alig vártuk a Mártélyra való megérkezést. A délután derekán végül megérkeztünk célunkhoz, a faluban első állomásunk a helyi ABC volt. Itt mindenki feltankolt innivalóval (és csokival), majd elkerekeztünk az alvóhelyünkre, a Mártélyi-holtághoz. Ott – hivatalosan is – megebédeltünk, fürödtünk, lazítottunk. A szálláshelyünk egy kemping volt, ahol fölvertük sátrainkat. Még az este előtt tornyosulni kezdtek a felhők, és dörgött néhányat, így alaposan ránk ijesztett az időjárás, végül megsztuk pár csepp esővel. Az este folyamán tüzet raktunk, sütögettünk, beszélgettünk, – természetesen

– kulturált módon mulatoztunk. Végül nyugovóra tértünk. Másnap aránylag korán keltünk, sőt, volt olyan, aki lement a holtághoz egy reggeli fürdőre. A kellemes reggeli hűvösben elköltött reggeli után útnak indultunk Mindszent felé. A körülményekhez képest egészen gyorsan átértünk,

ahol pihenőt tartottunk. A pihenő része – lett volna – a múzeum, de sajnos nem volt nyitva. . . Indulás tovább, Szegvár felé. Mindszentől kezdve aszfaltút volt, így gyorsabban tudtunk haladni. Szegváron is pihentünk egy keveset, majd tovább vettük az irányt, immá-

ron Szentés városa felé. Szentesen is volt pihenő, bár ez inkább kényszerpihenő volt, mert be kellett ugrani a helyi nagybevásárló központba. A hivatalos ebéd helye Csongrád volt, és itt a Tisza menti, rendkívül jó strandon töltöttük el a délutánt. Fürödtünk, ettünk-ittunk, nagyon jól éreztük magunkat. Ezen a napon úgy szólt a terv, hogy egészen Ópusztaszerig eltekerünk (ez több mint 64 km). Késő délután elindultunk, ámbár egy fagyi erejéig még megálltunk. Több települést is érintettünk, köztük volt Csanytelek és Baks is. Végül, már igen fáradt állapotban, de megérkeztünk Ópusztaszerre. Itt egy kis „tétova bolyongás” után találtunk, egy az emlékparkhoz közeli, remek kis kempinget, ahol szépen fölvertük a sátrakat, megvacsoráztunk, tusoltunk, elintéztük ügyesbajos dolgainkat. Az este nem túl sokáig maradtunk fönt, kicsit fáradtak voltunk, és másnap még el kellett bicikliznünk Szegedig. Az éjjel viharos szél ébresztett fel néhányunkat, és kissé elvette a kedvünket a másnapi kirándulásoktól. Másnap az idő még rosszabbra fordult, hiszen szürke esőfelhők gyülekeztek, és eleredt az eső. . . Ettől függetlenül az emlékparkot megnéztük, ami nagyon élvezetesnek bizonyult. A Feszty-körképet nem néztük meg, mondjuk már kissé elégünk volt az esőből, mindenki fáradt volt, és végül a parkon belül elköltött ebéd után elindultunk úticélunk felé: Szegedre. Az eső elállt, de a nap nem

sütött ki, így nem volt melegünk, de nem voltunk csurom vizesek se. Végül már délután megérkeztünk Szegedre, ahol búcsút vettünk egymástól. Annyi bizonyos, hogy felejthetetlen élmény marad ez mindazok számára, akik kedvelik a biciklizést, és köszönettel tartozunk Piros tanár úrnak, aki megszervezte mindezt, és elvitt minket egy ilyen remek túrára.

Atlasz Márk Henrik 8.a

Prossal a kéken – Június végén, egyik reggel indultunk el a vasútállomásról Kőszegre teljes menetfelszereléssel (sátor ruha, hálósák, és ami csak a hátunkra fért).

Ott első utunk egy bevásárlóközpontba vezetett, feltankolni a készleteinket, majd Írott-kő felé vettük az irányt. Vígan indultunk el, nem is sejtve, hogy megerőltető gyaloglás vár ránk. Átvágva erdőmezőn érkeztünk meg a célállomásra. Már csak annyi idő maradt, hogy megvacsorázzunk. A tanár úrnak nem kellett aldatódtal dúdolnia. . .

Reggel aztán arra ébredt, hogy osztrák fegyveres határőrök néznek nagyot a sátraink mellett (persze olyan helyen sátoroztunk, ahol nem lehetett volna)! Szerencsére ebből nem lett komolyabb baj. Reggeli után szedtük a sátorfánkat és vidáman indultunk Velem felé. A hangulatra sohasem lehetett panasz. Vagy énekeket tanultunk, vagy a tavalyi év emlékeit elevenítettük fel (felelések, órai viccek. . .) Velemen keresztül értünk el Bozsokra, ahol eldöntöttük, hogy addig poroszkálunk, ameddig ránk nem esteledik. Szombathely és Bozsok között ért bennünket ez este. Egy kukoricás mellett vertünk tábor. Reggel lövésekre ébredtünk, de szerencsére megsztta mindenki sörét nélkül. Kiderült ugyanis, hogy a távolban vadászok hajtották a vadat.

Szombathelyen a tanár úr megtudta, hogy van a közelben egy strand, és mivel már egy pár napja nem fürödtünk, nem is esett volna rosszul egy kis víz közeli élmény!

Egy nagyot fürödtünk, majd sürgetni kellett az indulást, mert fekete felhők gyülekeztek az égen. Szombathely és Ják között akartunk sátrat verni, csak az volt a bökkenő, hogy a síkságon ez nem volt lehetséges, ezért távolabb, egy erdőben húztuk meg magunkat.

Miután kiosztottuk a maradék ke-

Mi Újság Wagner Úr? – Rejtő Jenő füveskönyve

Nem szeretek senkit sem a gyöngéje után megítélni. A kíváncsiságot sem tartom bűnnek. Lehet, hogy hamar megöregszik általa az ember, legalábbis emellett szól az a körülmény, hogy igen sok hölgy aránylag fiatalon állandóan kozmetikushoz jár.

nyeret (nem lett elég, mert elfelejtettünk venni) elkezdett szakadni az eső. Dörgött, villámlott. Reggelre minden csupa sár lett, ráadásul a kenyérhiány miatt a reggeli is kimaradt!

Jákon éppen csak rápillantottunk a híres templomra, mert hamar jött a busz, ami Szombathelyre vitt. Onnan vonattal jutottunk haza. Ami számomra a hazaúton érdekes volt, hogy Pesten, a Nyugatiban egy nosztalgia-gőzmozdonyt láthattunk. A vállunk persze kikészült a táskák cipelésétől.

A tervek szerint jövőre folytatjuk a Dél-Dunántúli Kék túrát, amire remélem, sokan eljönnek majd. Ajánlom azoknak, akik szeretik próbára tenni a kitartásukat, erejüket. Én biztos ott leszek!

Rácz Bertalan 8. a

Reggel 9 órakor indultunk el három autóval Tiszaugra Piros tanár úr vezetésével. Nagy volt a hőség és az út hosszú. Mikor megérkeztünk az első dolgunk a hajók és az evezők le- és kipakolása volt. Ezután Piros tanár úr elmondta a napirendet és nekifogtunk a sátrak fölállításának. Nem sokkal később megérkeztek a kecskeméti piaristák, akikkel együtt tartózkodtunk a csónakház területén. Amint berendezkedtünk, már jött is az utasítás, hogy mindenki vegye fel a mentőmellényét és a csónakokat vigyük le a partra. Egy kicsit evezünk, hogy szokjuk a vizet, és aki még nem tudott evezni annak most megtanították az alapokat. Eztán a borulás-szimuláció következett, amely nagy vízállással járt együtt. Egy kis szabad dagonyázás után fát kellett pakolni az ottani piarista szerzeteseknek. A nap vége fele elkezdtünk előkészülni a vacsorához, amihez nem mindenkinek volt kedve, de egy kis motiválás után csak rászántuk magunkat, mivel olyat eszünk, amelyet főzünk. Nagyon jól sikerült a kolbászos lecsó, amit

mindenki boldogan kanalazott a hosszú nap után. Végül egy imával zártuk a napot, és utána jött a takarodó.

Fél nyolckor meghallottuk a tanár úr hangját és egyből tudtuk, hogy eljött az ébresztő ideje. Megreggeliztünk és elkezdtünk szedelőzködni. Tizenegy órakor indulásra készen álltunk a csónakok mellett várva, hogy elinduljunk. Ez tíz perccel később meg is valósult és nekiindultunk a túrának. Az elején még mindenki nagyon le volt lassulva, de később már versenyeztünk a többiekkel. Körülbelül öt kilométerrel később elkapott minket egy kisebb eső, amely tíz percenként megismétlődött. A napi út felénél megálltunk egy kicsit fürödni egy partrészen, Csongrádnál, ahol összefutottunk a biciklitúrán résztvevő évfolyamtársainkkal, akiket nagy csodálkozással fogadtunk. Hat óra múlva megérkeztünk ázottan és fáradtan egy kempingbe. Itt már esőben kellett fölverni a sátrakat, és ki sem bírtunk mozdulni a sátrainkból majdnem két órán keresztül. Az egyetlen jó dolog ott a büfé volt ahol rengeteget csocsóztunk, ettünk és ittunk. De itt volt az ideje, hogy megtakarítsuk a sáros csónakokat. Fél órával később koszosan és éhesen kezdtünk neki a paprikás krumpli főzéséhez. Egy óra múlva „asztalhoz” ültünk és szinte faltuk a finom magyaros kosztot. Ismét imával zártuk a napot és most már mindenki egy perc alatt bevágta a szunyát. Reggel nyolc órakor felkeltünk és ismét elkapott minket a „várva várt” zápor, ami most kétszer akora volt mint az eddigi. Mikor kiderült az ég, eszeveszett fröcskölésbe kezdtünk az evezőkkel. Ezt sokan nem vették jó néven, de minket nem nagyon érdekelt. Ismét megálltunk fürödni egyet. Négy és fél óra múlva kikötöttünk egy kisebb parton. Itt volt a legnehezebb feladatunk, mert lejtős volt és homokos a partszakasz, ezért nem volt könnyű fölállítani a sátrakat. Végül sikerült és nekiláttunk a hideg vacsorának. A szűnyogok nem kíméltek és dagadtra

csíptek minket. Megint megvolt a szokásos esti „rituálé”. Takarodó után nem ment könnyen az alvás néhány embernek, de Piros tanár úr megajándékozta velük a szűnyogokat. Reggel megindultunk az utolsó útszakaszon, ahol már csak a honvágy hajtott minket előre. Félúton megint megálltunk. Most egy igazi strandon ahol összefutottunk Győri tanár úrral. Az utolsó öt kilométeren hatalmas zápor kapott el minket. Algyőnél véget ért az utunk és a szülők vittek minket haza. Nagyon jó volt együtt evezni a barátokkal és részt venni ezen a túrán.

Rózsa Máté 8.a

Június 21-én kezdődött a (mostani) 9. a gyalogtúrája Böszörményi Géza tanár úr vezetésével. Vonattal mentünk Budapestre, ott pedig átszálltunk a Vác felé induló szerelvényre. A helyi piarista iskola tornatermében kaptunk szállást. Innen indultunk börszönyi felfedező útjainkra. „Rendíthetetlenül” törtettünk árkon-bokron, hegyen-völgyön keresztül. Volt, hogy vidáman dalolva tettük meg a kilométereket, ám olyan pillanat is akadt, mikor csüggedten, szótlánul baktattunk le-lemaradozva. Ez utóbbinak többnyire a sorozatos eltévedéseket követő fáradtság volt az oka. Szerencsére, végül mindig hazataláltunk a szállásra, hol a tornaterem puha matracai, és a magunkkal hozott tiszta(!!!) váltóruhák vártak minket, kimerült utazókat. Főlkapaszkodtunk a kilátókra, megmásztuk a Csóványost, sőt, átverekedtük magunkat egy egész csalántengeren. Az igazi feladat azonban az ebédfőzés és a mosogatás volt, de természetesen ezt is önként és dalolva végeztük.

Az utolsó előtti nap Márianosztrára mentünk. A zarándokhelyre Szabó Gábor tanár úr is elkísért minket, aki, mikor a változatosság kedvéért ismét eltévedtünk, azt javasolta, hogy induljunk el a bozótoson keresztül, előbb-utóbb odaérünk. Ő maga

Mi Újság Wagner Úr? – Rejtő Jenő füveskönyve

PIÁRFUTÁR

Milyen egyszerű lenne az élet, ha az emberek őszintén és becsületesen közölnék egymással véleményeiket, érzéseiket és gondolataikat.

elől ment, és ily módon egy kisebb ösvény keletkezett a nyomában, de azért a túskebokrok ágai minket is meg-megsimogattak. Végül valahogy kilyukadtunk egy út mellett, ami már a jó irányba vezetett, de mi természetesen az ellenkező irányba indultunk el. Végül valahogy csak megérkeztünk. Áhítatosan megpihentünk a márianosztrai templomban, ahol egy pálos rendi szerzetes atya elmesélte a zarándokhely (nem éppen rövid) történetét.

Azonban minden kaland véget ér egyszer. Jóból is megárt a sok. A hosszú vonaton volt, aki kártyázott, volt, aki olvasott, és olyan is akadt, aki az alvó tanár urat fényképezte.

űPapp Sándor Tamás 9.a

Július 18-án indultunk az iskolából a tiszaujai piarista csónakházhoz, ahonnan a túra kezdődött. Délre értünk oda, kipakoltuk a holmikat, felépítettük a sátrakat, és levittük a csónakokat a partra. Ezután a mesterszakácsunkkal, Czeglédi Zsolt tanár úrral elkészítettük az ebédet. Ebéd után lementünk fürödni, és sárcsúszdát készítve elindult a felhőtlen szórakozás. Az evezés oktatására került sor ez után, és az első borulás is megtörtént! A második napot megint nagyrészt fürdészel, csúszdázással töltöttük, csak kiegészítettük még egy vízi hintával is, és megtettük az első nagyobb túrát felfelé a folyón.

Eljött a harmadik nap is, mikor végre az állótúrát mozgósítottuk. Természetesen, mikor indulni akartunk volna, jó nagy szélvihar keletkezett, így a tervezettnél később indultunk el. Leeveztünk a csongrádi strandig, mert addig jutottunk el, így az éjszakát ott töltöttük. Lemostuk a csónakokat, kivittük a partra, elvégeztük az esti teendőket, és utána jött a jól megérdemelt pihenés.

A negyedik napon tovább mentünk, és jó párszor esőt fogtunk út közben. Az esőfelhők ettől a naptól kezdve végig követtek. Ezért út közben sokszor meg kellett állni, de természetesen, amint kiszálltunk a csónakból, egyből elállt az eső. Megtörtént az első telipakolt csónakkal való borulás is, de szerencsére csak a túrázó osztálytársunk és nem a csónak borult. Mivelhogy a rossz idő és az evezés kifárasztott mindenkit, amint találtunk egy megfelelő partot, sátrat ver-

tünk, és vacsorát készítettünk. Az utolsó napon már nem nagyon volt kedvünk evezni, de azért még a szentesi strandig lementünk. Oda jöttek értünk és a csónakokért Béla bácsi, Horváth Tibor és Rác László tanár urak. Így az utunkat sajnos nem csónakkal, hanem autóval fejeztük be...

Menkő Gábor 9.a

Júniusban részt vettem néhány osztálytársammal egy bicikli túrán.

Reggel indulunk az iskola elől. Alig indultunk el, de már meg kellett állni egyik osztálytársam miatt, mert csak nem elhagyta a cuccait csomagtartóval együtt. Amikor végre felértünk a töltésre az első tíz perc alatt elesett egy gyerek tőlünk. Legközelebb már csak pihenni álltunk meg, de akkor a csoport bolondját megcsípte egy darázs a combján. Kis idő múlva elindultunk és szerencsésen elértünk Mártélyra. A felfrissülés után ismét elindultunk és csak néhány pihenővel szakítva félbe az utat elértünk a kemping helyre. Így telt az első nap.

Másnap tovább folytattuk utunk Csongrádra. Útközben elkezdett csöpögni az eső és ráadásul, aki eddig a csomagját akarta elhagyni a csomagtartóval, most defektet kapott. Így egy újabb hosszabb „pihenőnek” néztünk elébe. Mikor újra elindultunk megint megálltunk a városközpontba mert két biciklit el kellett vinni egy szervizbe. Amikor kész lettek a cangák, ismét röttük az utakat és meg sem álltunk Csongrádig. Amikor elértünk a kempingbe és felállítottuk a sátrakat elkezdett zuhogni az eső. Ennek öröme pizzát rendeltünk.

Harmadnap még mindig zuhogott az eső, ezért úgy döntöttek a tanárok, hogy vonattal megyünk haza. Összecuccoltunk és elindultunk az állomás felé de nem telt el két perc, meg kellett állni mert leesett a lánc az egyik osztálytársunknak. Végül

úgy sikerült eljutni az állomásra, hogy három másodpercenként álltunk meg feltenni a láncát.

Mikor odaértünk, be kellett zsúfolni kilenc biciklit egy busz méretű vonatba és azon kellett utazni egy darabig. A vonaton átbeszéltük hogy kinek mi tetszett a legjobban. A tábortűz, vagy a sátorozás, vagy a fürdés a Tiszában.

Dani Balázs 8.b

Nyáron gyalogtúrára mentünk a Pilisbe. Az első napon korán reggel vonattal elindultunk Pestre. Ott aztán szakadó esőben mentünk el villamossal a nyugati pályaudvartól a HÉV-ig. HÉV-vel Pomázig és onnan busszal folytattuk az utunkat a Pilisbe, pontosabban Pilisszentkeresztre. Mire Pomázra értünk, már el is állt az eső. Pilisszentkereszten elfoglaltuk a szállást, ahol két szoba volt, az egyikben nem voltak ágyak a másikban kettő ágy volt. Akinek nem jutott ágy, a földön aludt hálózsákban. A szállás elfoglalása után elindultunk, hogy megmásszuk a 756 m magas Pilist, bár a legtetejéig nem mentünk el. A Grófi úton eljutottunk a László kúpja nevezetű pontig, ahonnan nagyon szép kilátás nyílt a környező tájra. Miután eleget gyönyörködtünk a kilátásban, elindultunk tovább felfelé egy kilátóponthoz. Sok gyaloglás után jöttünk rá, hogy már elhagytuk és visszafordultunk. Visszafelé meg is találtuk, és onnan is gyönyörű kilátás tárult a szemünk elé. Lefelé menet sokan rövidítették az utat és néhányan úgy döntöttek, hogy nem várják meg tanár urat a találkozópontra, hanem elindulnak lefelé, Rozsinszky tanár úr nagy aggodalmára. Próbálta őket felhívni, de nem sikerült. Elindultunk lefelé és a szállástól nem messze futottunk össze velük. Este takarodó előtt érdekes játékot játszottunk a tanár úrral gyufaszálakkal és dobókockákkal. Másnap egész délelőtt szakadt az eső és Rozsinszky tanár úr úgy határozott sokak öröme, hogy induljunk hazafelé. Majdnem egész úton szakadt az eső, csak Szegedtől nem messze állt el. Reméljük, hogy a következő kiránduláson nem látunk majd egyetlen esőfelhőt sem.

Csőke Péter 8.b

SZEPICENTRUM

Új tanszakok a Piarista Mester Tanodában

A Piarista Mester Tanodában az idei tanévtől új tanszakokat indítunk. Régóta szeretnénk, hogy lehessen nálunk citerát tanulni. Ez, az alapszinten egyszerűen elsajátítható hangszer, évszázadokon át a magyar falu, a magyar tanyavilág kedvenc kísérő- és szólóhangszere volt. Ha lakodalmakat nem is tartottak citerával, de az ifjúság közkedvelt padkaporos báljait már igen. A citera hangzásvilága igen sajátos, hiszen állandó kísérőhúrok zengnek a dallam alatt, de talán éppen ettől lesz igazán izgalmas a zene, hiszen egy nagyon régi zenei világ örökségét hordozza. Nagyon sok kortárs művész (pl. Lajkó Félix) használ citerát. A citerát Kiss Csilla Anna tanárnő tanítja.

Az énekkari éneklést és a népi éneklést magánénekekkel lehet megerősíteni, fejleszteni. Itt lehet igazán megtanulni a helyes légzést, a hangszín megformálását. Itt ismerkedhetsz meg igazán a saját hangoddal. Akik közel érzik magukhoz a színészi világot

mindenképpen ajánlatos valamilyen szinten foglalkozni a magánénekekkel. A magánéneket Kiszelyné Merényi Nicolette tanárnő tanítja a Piarista Mester Tanodában.

A csoportos tanszakok körében kézműves foglalkozásokat szerveztünk Barkos Beáta tanárnő vezetésével, aki a gimnáziumban képzőművészetet is oktat. A kézművesség talán átmenetet képezhet a művészi megfogalmazás és az iparművészet között. Egyszerű anyagokból dolgozunk és elsősorban számodra, valamint az iskola számára hasznos tárgyakat szeretnénk készíteni. A foglalkozások hétfőnként 14.30–17.30 között zajlanak. A stúdium, a tanulószoba rendjéhez, saját feladataidhoz alkalmazkodva látogathatsz a foglalkozásokra.

Minden foglalkozásra lehet még jelentkezni a tárgy tanáránál, vagy a Piarista Mester Tanoda irodájában.

Fábri Géza

A DÖK egyetlen...

Többféleképpen be lehet fejezni a mondatot, de íme az én verzióm: a DÖK egyetlen segítő tanára én vagyok. Büszkén mondom ezt, hiszen az igazgató úr nem akárkinek adja ezt a feladatot, sőt, az elmúlt tanévben maga a DÖK is rám gondolt segítőjükként, sőt, már akkor is azt éreztem, hogy ez igazán nekem lett kitalálva.

Visszatekintve az elmúlt tanévre az első gondolatom ez: a DÖK-öt lehet komolyan venni és lehet ellátni benne. Vannak képviselők, akik apait-anyait beleadnak, vannak, akik az évi egy pizzázást várják. Igen, nálunk is van jutalmazás, iskolánk értékeli a képviselők munkáját.

2011. szeptember eleje. Sosem fogom elfelejteni azt a napot, amikor Szebellédi Áron, immár öregdiákunk, elém állt és mondta, hogy kezdjük a munkát, gyűlésezünk. Voltak félelmeim, hogy meg tudok-e felelni ennek a feladatnak, a lelkesedésem elég lesz-e, az előző segítő tanárhoz képest én is mégiscsak más vagyok és egyáltalán, lesz-e kitartásunk. Örömmel jelentem: lett. Nemcsak megtartottuk a 2009-2010-es tanév vívmányait, de új dolgokat is megvalósítottunk, pl. az egész iskola számára Adventi áhitatot illetve év végén a DÖK-napot.

Sőt, összetartozásunkat erősítendő: a DÖK-nek már pólója is van, a képviselőkön látni is fogjátok.

Büszke vagyok a DÖK-re, nagyon jó ez a csapat. Időben és energiában akár még statisztikát is készíthetnénk az együtt töltött időről, nem kevés lenne. Tudnotok kell a DÖK felépítéséről, hogy nekünk is van vezetői csapatunk, ide tartozik az aktuális elnök, az elnökhelyettes és a segítő tanár. A mi

csapatunk nagyon egy hullámhosszon volt, komolyak is voltunk, meg viccelődünk is, s még ha nem is mindig látszik, de egy-egy rendezvényünk, nagyszünetes versenyünk mögött több átagyalt óránk van.

Eltelt egy év. Nagyon jó kis csapat volt ez. Sokat tanultam Töletek, főleg Árontól és Tamástól, és remélem, hogy én is tudtam adni. Remélem, hogy ezzel a pár gondolattal sikerült közelebb hozni Hozzátok a DÖK-öt, picit úgy érezhettétek, beléláthatatok. Mivel nagy Fodor Ákos-rajongó vagyok, íme az egyik kedvencem tőle.

Nagyon figyelj, mert a világot teszed is azzá, aminek látod.

Utóirat: Magamban már most találgatok: vajon kinek leszek a segítője, ki lesz az új elnök? Bárki is fontolgatja a dolgot, bízom benne, hogy ő is úgy látja, ahogy én: megtiszteltetés a DÖK-ben lenni.

Nagy Mariann tanárnő

Ébredjenek urak! Új nap, új lehetőségek! – hallhatták a kollégisták reggelente Tóth Ákos tanár úrtól eme megszívlelendő tanácsokat. Mi is újra itt vagyunk az iskolában számtalan lehetőséggel együtt. Ilyenkor, év elején, gyakran megfogadjuk, hogy jól fogunk tanulni, vagy valamelyik tantárgyra sokkal több figyelmet fordítunk... Így van ez DÖK-nél is.

Számunkra is egy új év kezdődött, amelyben kijavíthatjuk az előző évben elkövetett hibáinkat vagy megvalósíthatjuk rég várt álmainkat.

Szeptember 9-én megtartottuk első gyűlésünket, amelynek során újralakultak

munkacsoportjaink. Ezek a diákság életében három főbb ágra specializálódnak: 1. sportprogramok szervezése, nagyszünetes versenyek, 2. kulturális értékek átadása, gyűjtések szervezése valamint 3. a kommunikációs munkacsoport, akik a plakátok gyártásában, cikkek írásában munkálkodnak majd.

A különböző csoportok elkezdtek kidolgozni az éves munkatervüket (amely idén az iskola alapdokumentumai közé is bekerül), szem előtt tartva célunkat: a diákok hétköznapijait ebben az évben is színesíteni, jobbá tenni, érdekeiket képviselni.

Hamarosan papírgyűjtés veszi kezdetét és beindulnak a nagyszünetes versenyek is.

Akikben vezetői ambíciók munkálkodnak, egy klassz csapatban el tudja képzelni magát és nem fél megszólalni az egész iskola előtt, azokat pedig bátorítjuk, hogy készüljenek, hiszen októberben beindul a kampányidőszak és utána új DÖK-elnököt választunk. Ezen a választáson a 10. és 11. évfolyamok diákjai indulhatnak, de a szavazati jog mindenkié, rajtatok múlik, hogy kit választotok meg.

Szeptember 15-én pedig egy új dolgot vezettünk be: a gólyaavatást. Reméljük, hagyományt teremtünk. Ez a 7. évfolyamot és a végzős diákokat érinti.

A DÖK értetek van. Kapocs az iskola és a diákság közt. Bármilyen problémáitokkal fordulhattok hozzánk az osztályotokban lévő DÖK-képviselőknél keresztül és mi, erőnkhez mérten megteszünk mindent. Járjatok nyitott szemmel és figyeljétek a plakátokat!

Markót Imre, 13.b

DÖK, kommunikációs munkacsoport

A legidősebb magyar piarista

„Kilencvenszer kerültem meg
Napunk, e pompás csillagot
Ezen a pompás, jól berendezett,
Földnek nevezett úrhajón.
Abban remélek, sorsom és az Ég
Enged néhány körutat még.”

(Kálmán bácsi verse)

Július 10-én ünnepeltük szeretett Kálmán bácsink, Miskolczy Kálmán piarista atya kilencvenedik születésnapját, és egyben pappá szentelésének 66. évfordulóját. Egy éve él közösségünkben az Egyesült Államokból hazatért idős piarista szerzetes, akinek élettörténete kisebb kalandregénynyel felér.

1921-ben született Sárospatakon, hatgyermekes család legidősebb gyermekeként. Édesapja kéményseprő-mester volt, édesanyja pedig a gyerekneveléssel, háztartással foglalkozott. Buzgó édesanyja Szűz Mária közbenjárását kérte, hogy valamilyen fiából pap legyen, de ezt a gyerekeknek nem árulta el, nem akarván befolyásolni őket. Kálmán bácsi kitűnő tanuló, szorgalmas gyerek volt. A sátorlajújhelyi piarista gimnáziumban érettségizett, majd 1939. szeptember 1-jén – a II. világháború kitörésének napján – belépett a piarista rendbe. A noviciátusi év után az egyetem teológiai karának hallgatója lett. 1946-ban diplomázott, 1948-ban pedig teológiai doktori címet szerzett: disszertációját az egyházatyák korának bűnbánati fegyelemről írta.

Kísapként két hónapos kötelező tábori lelkesítő kiképzésen vett részt a Ludovikán. Amikor a háború 1944-ben hazánkat is elérte, tanulmányait megszakítva a budai Szent János kórházban dolgozott betegápolóként. XVIII. sz-i piarista elődeitől eltérően ő nem a pestist kapta el e munka közben, hanem a TBC-t – ennek következményeit máig viseli. A „felszabadulás” során nemcsak Doxa órájától „szabadított meg” egy orosz katona, hanem többször forgott életveszélyben, máskor pedig hajsza hűjén kerüllet el a kényszermunkára hurcolást.

1945. július 1-jén szentelték pappá. Ekkor választott szentírási jelmondata: „Az én életem Krisztus.” Ezt követően a rend sátorlajújhelyi gimnáziumában tanított – egy tanévet még az iskolák államosítása után is ott töltött hittanárként. A kommunista hatalomátvétel után a zalai Rigyágra került káplánnak. Előljárói jobbnak látták az ország másik végébe küldeni, miután egy mozgalmi induló dallamára vallásos szöveget írt, s a hittanos gyerekek azt énekelték a párház előtt... A helyi kommunisták először a városi lapban próbálták lejáratni. Az egyik fő vádpont az volt, hogy a bebörtönzött Mindszenty bíborosért imádkoztatta a gyerekeket.

A zalai falvak vallásos népe szeretettel és gondoskodással fogadta Kálmán bácsit. A békepapi mozgalomtól távol tartotta magát – ezért zaklatásoknak volt kitéve egy ideig. Az 1956-os forradalom után áthelyezését kérte az esztergomi egyházmegyébe, tartva a helyi „hatalmasok” rosszindulatától.

Ezután a nőgárdi Pilinyben, majd Péliföld-Szentkereszten és Leányváron szolgált a híveket.

A Kádár-kori konszolidációhoz hozzátartozott a viszonylagos mozgásszabadság is – Kálmán bácsi 1964-ben kapott először nyugati útlevelet. Bécsben találkozott egy már korábban az Egyesült Államokba költözött rendtársával. Az ottani emigráns magyar és lengyel piaristák rendházakat alapítottak, iskolákat nyitottak, a rend pedig önálló rendtartománnyá nyilvánította az USA-beli közösségeket. Rendtársarbeszélésének engedve 1965-ben Kálmán bácsi is elhagyta Magyarországot, hogy piaristaként működhesen: Rómán keresztül, menekült-papírokkal érkezett meg az Újvilágba. Negyvenöt évesen, kevéske tanári tapasztalattal, minimális angolnyelv-tudással kellett helytállnia az amerikai diákok előtt. Kemény próbatétel volt, amiben becsülettel helyt állt kétszer öt éven át: hittant, latint és németet tanított előbb a pennsylvaniai Devonban, majd a floridai Fort Lauderdale-ben. Később a „szíve visszahúzta” a lelkipásztorkodásba: az 1971-ben az USA-ba látogató Mindszenty József bíboros buffalo-i találkozásuk alkalmával lelkére kötötte, hogy foglalkozzék az Amerikába szakadt magyarok hívő közösségeivel. Így – némi kórházlelkészi munkát követően – Barbertonban, Trentonban, Derbyben és Lackawanna-ban működött lelkipásztorként. Nyugdíjazását követően is kintartott ebben a munkában, ameddig ereje engedte.

Egészségének megrendültével, ereje fogytát érezve kérte az USA-beli és a magyar piarista rendtartományok vezetőit, hogy hadd telepedhessék haza. „Szülőföldem, Sárospatak – csak még egyszer meglássalak!” – írta korábban egy versében. 2010-ben már nem látogatóként, hanem végleg hazatelepülve teljesülhetett Kálmán bácsi kérése. Rokonai és a szegedi piarista közösség közepette ünnepelve születésnapját megélhette, hogy valóban ITTHON van körünkben.

Czeglédi Zsolt SP
házfőnök

SZEPIKOMP

2009 – 2010 – 2011 – 2012 – 2013 – 2014 – 2015 – 2016

Három tanéve kezdődött meg az iskolai pedagógiai gyakorlat uniós pályázatokkal való támogatása. A legnagyobb figyelem a 7-8. évfolyamra irányul. Az osztályok – a létszám alapján – csoportbontásban tanulnak matematikát, magyart, első idegen nyelvet, informatikát, rajzot, tanulásmódszertant és hittant. Három egymáshoz szorosan kapcsolódó pályázati program a fenntarthatósági szakaszában van. Hasonló folyamatok zajlanak a rendtartomány többi intézményében is. Az összes piarista iskola használatba veszi ebben az évben az interaktív táblákat. A kecskeméti és a szegedi intézményekben kompetencia alapú oktatást és tanulói laptop-programot is véghezvisznek.

KOMPETENCIATERÜLET/tantárgy

SZÖVEGÉRTÉS-SZÖVEGALKOTÁS „A”

MAGYAR NYELV ÉS IRODALOM

MATEMATIKA-LOGIKA „A”

MATEMATIKA

IDEGEN NYELVI/ ANGOL

IDEGEN NYELVI/ NÉMET

INFORMATIKA „A”/ INFORMATIKA

ÉLETPÁLYA „C”/OSZTÁLYFŐNÖKI

MATEMATIKA C

TANULÓCSOPORT

7.A, 7.B, 8.A, 8.B, 9.B, 10.B

7.A, 7.B, 8.A, 8.B, 9.A, 9.B

8.A

12.A

7. A1, 7.B1

13.B

MATEMATIKA SZAKKÖR

Interaktív tábla használata – TIOP 1.1.1.7.

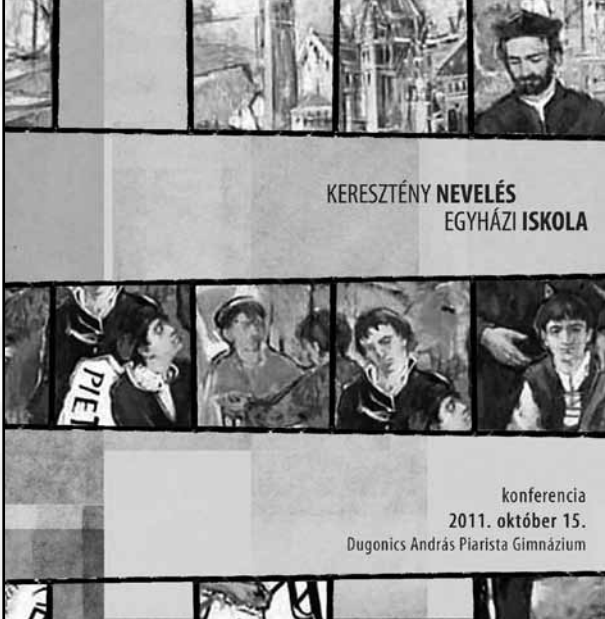
A kompetencia alapú oktatás eszközigénye nem mindig látványos újdonság, hiszen a tankönyvek és a munkafüzetek e szellemben készülnek. Gyakran látható termék a tanulók által készített plakát, rendszerező ábra, faliújság, projektal stb. Hét osztályterem technikai fejlesztése fejeződött be,

projektorok, hangfalak szolgálják az IKT (Információs és Kommunikációs Technológiák: olyan eszközök, technológiák, szervezési tevékenységek, digitális tartalmak stb.) órák megvalósítását. Az eszközök karbantartásában a rendszergazdát két éve munkatárs, IKT asszisztens segíti. A múlt tanév végétől 7 szaktanteremben falra épített interaktív tábla segíti az élményszerűbb oktatást és tanulást. Az oktatási eszközöket és digitális tartalmakat a nagyobb motiválásra, a sajátos igényű tanulók segítésére és a tanulási folyamat hatékonyabbá tételére használjuk. Öt év alatt az iskola teljes tanóraszámának 30 %-a lesz IKT-s óra. A tanári kar négyfajta továbbképzésen vett részt.

Kompetencia alapú oktatás – TÁMOP 3.1.4.

A kompetencia alapú oktatás kiemelten a magyar, a matematika, az informatika tantárgyakat és az élő idegen nyelvet érinti. E csoportokban magas (25 %) a tanórákon alkalmazott informatikai eszközök használata. A magyar és az informatika tantárgyakon belül könyvtárismeretet is tanulnak a diákok. Több modulból – dráma, mozgókép- és médiaismeret – álló integrált tantárgy az utolsó két évfolyamon a művészeti nevelés. Tantárgytömbösítés szolgálja a tanév végén a biológia, a kémia és a fizika tantárgyak gyakorlatai rendszerezését. Projektmunkában készítenek megzenésített Balassi-versekből lemezt a Mester Tanodában. Az idei tanévben a zöldár (téma: a hulladékgazdálkodás) október 3-7. között, a helytörténeti (téma: Szeged kulturális hagyományai) és

Károlyi Attila igazgatóhelyettes

**KERESZTÉNY NEVELÉS
EGYHÁZI ISKOLA**

konferencia
2011. október 15.
Dugonics András Piarista Gimnázium

KERESZTÉNY NEVELÉS – EGYHÁZI ISKOLA
konferencia

Szeged, 2011. október 15.

9.30 Regisztráció

10.00 Megnyitó
Papp Attila igazgató

10.15 Egyházi iskolai oktatás
a Szeged-Csanádi Egyházmegyében
Ed.: Dr. Kiss-Rigó László megyéspüspök
Az egyházi iskola: a közösség iskolája
Ed.: Urbán László SP
Egyházi iskolák dilemmái között
Ed.: Dr. Márton Ákos valláskutató (SZTE)

Szünet

12.00 Szekcióbeszélgetés I.
Egyházi iskolai körkép – együttműködési javaslatok, jövőképek
Szekcióbeszélgetés II.
Az egyházi iskola – intézményszervezési tapasztalatok

Ebédszünet

14.00 Közoktatás és az egyházi iskola
Ed.: Dr. Glóvizki Zoltán közoktatásért felelős helyettes államtitkár
Az iskolaközösség mint a piarista iskola lételtérője
Ed.: Dr. Párizs Gabriella oktatáspolitikus (DE)

16.00 Zárás

Rendezők
Dugonics András Piarista Gimnázium
a Pax Romana Egyesület Morel Gyula csoportja

Jelentkezés: www.szepe.hu honlapon
2011. szeptember 26-ig
Információ: Károlyi Attila, Zsava Tamás
elektronikus levél cím: tikarsz@szepi.hu

SZEGEDI PIARISTÁK
4024 Szeged, Belföldi Székház u. 14. | Telefon: +36 62 349 820
E-mail: titkarsz@szepi.hu, www.szepi.hu
Publikációk: Papp Attila igazgató

SZEPI – KÉP

Természetfilmet kedvelőknek:

☛ A Discovery Channel sorozata **A TERMÉSZET CSODÁI** címmel az állatvilág, a föld és az égbolt különlegességeit mutatja be. Megismerhetjük a komodói sárkányt és a kedves szurikátákat, eljuthatunk a világűr-ből a Nagy-korallzátonyig, az Északi-sarkvidék jégmezőitől a Szahara forró homokjáiig, bepillantást nyerünk az állatvilág csodálatos titkaiba...

Az izgalmat, akciót kedvelőknek:

☛ **EDISON (2005) – amerikai thriller – r.: David J. Burke** – Edison, a metropolis ígéretes terep a kezdő és ambiciózus újságírónak, Josh Pollacknak, aki a számárlétra legeljén kezd a pályát. A Heights Heraldnál dolgozik és egy nap belebotlik az Ügybe: a rendőrségi korrupcióra akar fényt deríteni. Nem tudja, milyen darázs-fészekbe nyúl: nem csak ő válik kiszemelt áldozattá, hanem főnöke, Moses Ashford. Ashford kirúgja Pollackot, ami nem elaltatja az ügyet, hanem még inkább motiválja. F.sz.: Justin Timberlake (Josh Pollack), Morgan Freeman (Moses), Kevin Spacey

☛ **SZÍNEK (1988) – amerikai krimi – r.: Dennis Hopper** – Los Angelesben és környékén több mint hatszáz utcai banda garázdálkodik, tagjaik száma hetvenezer. Ezek a bandák 1987-ben majd négyszáz gyilkosságot követtek el. Drogügyek, bandaháborúk városzerte. Nem könnyű a dolga az úgynevezett „GERE” csoportnak, vagyis a Galeri Ellenrendőrségi Egységnek, illetve a Megyei Seriff Hivatalnak, azon belül a Közterület Biztonsági Akciócsoportnak. Kemény csávókból állanak a bandák, de a zsaruk se ma jöttek le a falvédőről. Az egyenruhások kétszázötvenen vannak, az arány nem túl kecsesítő számukra. F.sz.: Sean Penn (Danny McGavin), Robert Duvall (Bob Hodges), Maria Conchita Alonso (Louisa Gomez)

Egyéb:

☛ **INVICTUS** – A legyőzhetetlen (2009) – életrajzi dráma – r.: Clint Eastwood – Nelson Mandela huszonhét évet töltött börtönben, mert szembeszállt az apartheiddel. Vajon mit tesz, amikor megválasztják a Dél-afrikai Köztársaság elnökének? Bosszú helyett megbocsát, és váratlan helyen reméli megteremteni a nemzeti egységet: a rögbipályán. Clint Eastwood (akit 2009-ben a National Board of Review a legjobb rendezőnek választott) lélekemelő filmet készített egy a saját korlátain túllépő csapatról és népről. Az alakításáért Oscar-díjra jelölt Morgan Fre-

Újdonságaink

eman játssza Nelson Mandelát F.sz.: Morgan Freeman(Nelson Mandela), Matt Damon (Francois Pienaar)

☛ **CSÍK ZENEKAR** 2009-es évbúcsúztató koncertje....

☛ **HACSI - A leghűségesebb barát (2009) – családi film – r.: Lasse Hallström** – Egyik nap az ingázó Wilson professzor gazdtalan kutyakölyköt talál a vasútállomáson. Megsajnálja, és hazaviszi az állatot. A felesége, Cate nem örül neki, de végül megenged, és megengedi, hogy a japán akita kutyus náluk maradjon. A kutya és a professzor között szoros barátság alakul ki. Hacsí minden nap elkíséri őt a vonathoz, este pedig kimegy elé az állomásra. Így megy ez egészen addig, míg egyszer nem érkezik meg a gazdi. A kutya azonban élete végéig hűségesen várta a professzort, minden nap megjelent az állomáson. F.sz.: Richard Gere (Parker Wilson), Jason Alexander (Carl)

SZEPI – HANG

☛ **TÉR - IDŐ ÚRHÓDÍTÓ – A SZÁMÍTÓGÉPES JÁTÉK (RE)EVOLÚCIÓJA** – A Tér-idő új, négyrészes sorozata ezen a héten áttekinti a videojáték történetét az első pixelhősök megszületésétől a modern 3D-s virtuális világok kialakulásáig, s azt vizsgálja, miképp épül be a videojáték a tudományba és a kultúrába.

☛ **AZ EGÓTÓL AZ EGOIZMUSIG – ÖNZÉSTÖRTÉNET** – Verseny társadalomban élünk, ahol az érdekérvényesítés különböző stratégiái gyermekkorunk óta tanulhatóak, de valóban tanult jelenségről van szó? Hol húzódik az egészséges érdekérvényesítés és az önzés közötti határ? A legújabb kutatások szerint az együttműködés nagyon is hasznos emberi tevékenység. Hogyan változik ez kultúránként? A műsor az önzés nyomába ered a genetikától a szociológiáig.

☛ **HUMOR ÉS TUDOMÁNY** – Az ember átlagosan naponta 15-ször nevet. Többnyire jókedvében. Mert valamit vidámnak, humorosnak talál. Az persze, hogy ki mit talál humorosnak, egyéntől és kultúrától függ. Hogy mi is a humor, mint olyan, azt mindenki pontosan tudja, egészen addig, amíg nem kell precíz meghatározást adni róla. Mert még a tudomány is nehezen birkózik meg azzal a feladattal, hogy valamilyen általánosan elfogadott definíciót adjon a humorról általában. Ettől függetlenül tucatnyi tudomány próbálja vizsgálni és magyarázni ezt a különös és csak az emberre jellemző jelenséget.

A Tér-időben ezen a héten a humor tudományáról, illetve a tudomány humoráról lesz szó.

☛ **„AKI NINCS ELLENÜNK, AZ VELÜNK VAN” – AVAGY A KONSZOLIDÁLÓDÓ KÁDÁR-KORSZAK** – Az 1956-os forradalom leverése után köztörténeti értelemben elkezdődött a Kádár-korszak. A magyar társadalom számára nyilvánvalóvá vált, hogy a kommunista politikai berendezkedés belátható időn belül nem fog változni. A konszolidálódó Kádár-korszak politikájának meghatározó törekvése volt a társadalom depolitizálása. 1959 nyarán az egyik leghatasabb tömegkommunikációs eszközt vetette be, a Rádiót. Megszületett a Szabó család - egy folytatásos rádiójáték, amelyben a hatalom által tematizált problémák kerültek bemutatásra „életszerűen”, és pozitívan befolyásolva a közvéleményt. A Kádár-korszak első éveit taglaló négy részben, mint kordokumentumot, a Szabó család első négy évfolyamából választottunk illusztrációt.

☛ HARRY POTTER HANGOSKÖNYVEK

Ha már mind megolvastad és a regény-folyamból készült utolsó filmet is láttad – ideje hallgatni is a köteteket...

ZENE

☛ **JOHN WILLIAMS** – The Ghostbreakers film zenéje

☛ **TRANS-SIBERIAN ORCHESTRA** – Érdekes társulat, izgalmas zene. Mindenki találhat köztük magának valót.

☛ **A MAGYAR EGYHÁZZENE ÉVSZÁZADAI 1,2,3,5** – A nemrég elhunyt Dobszay László is nagyon benne van ezekben a kiadványokban...

☛ **MAGYARORSZÁG SZÉP NEMES CSILLAGA** – Bátor Botond pálos provinciális (és piarista diák) meg a Hírös Pannónia Régizenei Együttes. Szépen és szépet muzsikálnak!

☛ **A siklosi SZENT DOMOKOS APÁTSÁG szerzeteseinek énekkara** gregorián dallamokat énekel. Kár, hogy ma már hallgatni is ritkán szoktunk ilyen szépet. Hát még ha értenénk is!

☛ **SZENT EFRÉM (FÉRFI) KÓRUS** – Bubnó Tamásék a bizánci liturgia gyöngyszemeiből énekelnek...

☛ **ÁKOS** – Aki kedveli, örülhet: majdnem minden felvétele felkerült a SzePi-Tárba!

Szarkáné Gyerjék Judit
Szegheő József SP

Százévesek

Száz éve, 1911. szeptember 11-én született Lénárd Ödön piarista szerzetes. Középiskolai tanulmányait a pesti, illetve a kecskeméti piarista gimnáziumban végezte. 1926-ban lépett a rendbe, ahol 1933-ban tett ünnepélyes szerzetesi fogadalmat. 1936-ban szentelték pappá. Latin-történelem szakos tanárként 1938 és 1945 között a szegedi piarista iskolákban tanított. A kommunista hatalom háromszor tartóztatta le: igazgatásért 1948-ban, a népi demokratikus államrend megdöntésére irányuló szervezkedés vezetéséért 1961-ben, államellenes összeesküvésért pedig 1966-ban. Összesen tizen-nyolc és fél évet már letöltött, amikor Kádár János, Magyarország akkori kommunista vezetője 1977-es római látogatásakor VI. Pál pápa szóvá tette, hogy már majdnem két éve Lénárd Ödön az egyedüli börtönben lévő elítélt pap. A pápa közbenjárásának köszönhetően szabadult. 1991-ben a Legfelsőbb Bíróság Lénárd Ödönt ártatlannak, az ellene hozott ítéletet pedig semmisnek ítélte. Papi szolgálatát, amiért háromszor is elítélték, egészen 2003-ban bekövetkezett haláláig folytatta, csakúgy, mint történeti-levéltári kutatásait a kommunista diktatúra alatti eyház életéről.

SZEPRESS

„A közösség vezetéséhez és irányításához, mint általában minden alkotáshoz, két dolog szükséges: a ténylegesen keresztülvihető dolgokat szem előtt tartó gyakorlati realizmus, és a feladatok belső törvényeit jól felismerő lényeglátás. Ha egy közösség a hazugságoknak valamiféle zsákutcájába beleszorul, annak első következménye az, hogy nem talál egyszerre realista és lényeglátó embereket, akikre a maga vezetését rábízhatja. Talál bőségben gyakorlatias embereket, akik számára a gyakorlati munka vagy érvényesülés lehetősége áll mindenekfelett, és ennek érdekében hajlandók abban az értelemben »realisták« lenni, hogy a hazugság fennálló és érvényesülő konstrukcióját elfogadják valóságnak. Realizmusuk ilyen módon egy alapvetően hazug építmény megtámasztásában, erősítésében és a tényleges lehetőségek hamis feltételei között való ide-oda tologatásában merül ki. A másik oldalon a lényeglátás adományával megáldott emberek vagy más kifejezési formát keresnek, vagy szűkebb, kisebb közösségekbe vonulnak vissza, majd mind nagyobb mértékben izolálódnak, duzzogásba, sértődöttségbe, különcségbe vagy ádáz prófétaságba szorúlnak; egyidejűleg a különcök és ádáz próféták válnak arra alkalmassá, hogy a lényeg megmondását magukra vállalják.”

Bibó: Eltorzult magyar alkat, zsákutcás magyar történelem (1948)

A BUGYORBAN

A bugyorban, mint bolygók közt az úr,
néma csend nyúlik el, mérhetetlenül.
Fel, s alá járok, az ég benéz rám:
a pillanat tuskója: pároszi márvány.
Békés szívem csak ránéz és elhalad,
s már kész szobrot formáz a kódarab.
Mint ülő, szárnyaló testek és tagok,
sorjáznak mögöttem kövült pillanatok.
Ha visszanézek: mint egy vernissage,
hol egymást éri ezer műalkotás.
A nyugvó nap fénye fogja őket át,
mint fülkéi sorát egy bíbor-kollonád.
S az éjben, mi a földre ráborul,
a tárlatot megnyitni, érkezik az Úr!
Én a sor végén izgulva lesem,
hogy vásároljon, s kezét fogjon velem.
Itt van! A tömeg szeme Rajta, s rajtam,
ha most nem lép hozzám --
(erre már nincs rím a dalban!)

Lénárd Ödön SP verse

Bibó István (1911-1979) a XX. századi magyar politikai gondolkodás kimagasló alakja, polgári családból származott. 1921-ben, miután édesapját kinevezték az egyetemi könyvtárba igazgatónak, a szegedi piarista gimnáziumban folytatta tanulmányait, majd a szegedi egyetemen tanult tovább. Államtudományi és jogtudományi végzettséget szerzett, és a későbbiekben külföldön is tökéletesítette ismereteit. Baloldali értelmiségiként szoros kapcsolatban állt a Márciusi Fronttal, 1940-ben házasságot kötött Ravasz Boriskával, Ravasz László református püspök lányával.

1945-47-ig Erdei Ferenc barátjaként a Belügyminisztérium közigazgatási osztályát vezette, majd 1950-ig egyetemi tanárként tevékenykedett. Politikai okokból megfosztották állásától és az ELTE egyetemi könyvtárba száműzték. 1956-ban Nagy Imre államminisztereként, november 4-én, a szovjet támadást követően, mint a törvényes magyar kormány képviselője, felhívta a magyar népet, hogy „a megszálló hadsereget vagy az általa esetleg felállított bábkormányt törvényes felsőségnak ne tekintse, s vele szemben a passzív ellenállás összes fegyvereivel éljen”. Egyúttal az Egyesült Nemzetek Szervezetéhez fordult a leigázott magyarok szabadsága érdekében. 1958-ban a hazaáruló kommunista hatóságok életfogytiglani börtönre ítélték, amiből – az amerikai hatóságok nyomására – az 1963-as amnesztiával szabadult ki. Ezt követően nyugdíjazásáig a Központi Statisztikai Hivatal könyvtárában tevékenykedett.

Bibó rendíthetetlen demokrata volt, aki már 1945-ben „a belsőleg egyensúlyozott”, „demokratikus, független szabad Magyarország” híve volt. Elutasította mind a konzervatív (Habsburg) restaurációt, mind pedig a totalitáriánus társadalmi gyakorlatot (náciizmus, sztálinizmus), elsők között ismerve fel azok közös vonásait. 1971-72-ben megszületett tanulmányában (Az európai társadalomfejlődés értelme), Krisztussal együtt vallotta, hogy úgy az egyén, mint a társadalmak életében „minden erőszakos gesztussal szemben létezik egy aktív szeretetből fakadó erősebb szeretetgesztus, amelyik azt az erőszakgesztust lefegyverezni képes”. Szorgalmazta, hogy a szocialista országok vegyék át a szabadságjogok nyugati országokban elterjedt gyakorlatát. Aligha véletlen, hogy temetése, Kenedi János és Illyés Gyula megemlékező beszédével, a Kádár-rendszerrel szemben formálódó magyarországi ellenzék egyik első megnyilvánulása volt.

Dr. Zakar Péter történész

Hideg és nyálkás mamák és papák A kétéltűek utódgondozása

Mindnyájan tudjuk, hogy a madarak és az emlősök milyen gondos szülők: etetik, nevelik, védelmezik, tanítgatják utódaikat. Azonban a náluk alacsonyabb rendű gerincesek körében is – ha nem is olyan kifinomult és általánosan – előfordul az utódgondozási viselkedés. Különösen figyelemre méltó és érdekes utódgondozó magatartásformákat találunk a kétéltűek körében.

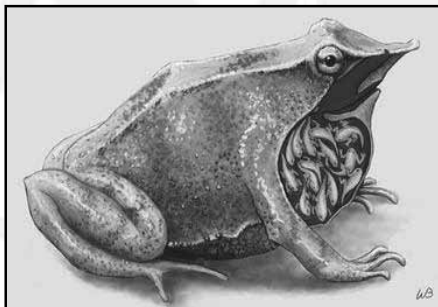
A mai kétéltűeket tulajdonképpen a szalamandrák, a götékek és a békák képviselik. A „kétéltű” név onnan ered, hogy egyedfejlődésük tulajdonképpen „két életből” áll: lárvakorból és kifejlett korból. Lárvakorban szigorúan vízhez kötve élnek, kopoltyúval lélegeznek, végtagjaik csak fokozatosan alakulnak ki. A békák lárváit nevezi a népnyelv ebihalnak (ebihal = piciny, hitvány húsú, ebnek [kutyának] való hal). Kifejlett korban aztán eltűnnek kopoltyúik, kifejlődik kezdetleges, zsákszerű tüdejük – így képesek közvetlenül a légkörből lélegezni, a szárazföldön élni –, és kifejlődnek végtagjaik.

A kétéltűek nagy része nem fordít különösebb gondot arra, hogy utódaival törődjék. A nőstény a vízben lerakja a petéket, a hím megtermékenyítés céljából erre fecskendezi rá a spermát. A kikelő kis lárvák aztán egyedül küzdenek tovább az életben maradásért.

Nagyon érdekes, hogy az utódgondozó kétéltűfajok között sokszor nem az anya-, hanem az apaállat veszi a fáradságot, hogy utódainak életésélyeit javítsa. A 25 cm-esre is megnövő afrikai ökörbékák a szórványos, de bőséges esőzéskor keletkező tócsákba rakják le a petéiket, s itt fejlődnek az ebihalak. A nagy forróságban azonban a tavacszkák gyorsan zsugorodnak, s ha a víz elpárolog, az ebihalak elpusztulnak. Ekkor azonban a természetes ökörbékapapák munkához látnak: hátsó lábakkal csatornákat ásnak, hogy a kiszáradó tócsákat összekössék a még dús vizűekkel. Ezeket a csatornákat aztán az ebihalak átúszhatják a nagyobb tavacszkákba, ahol már nem fenyegeti őket a kiszáradás.

A dél-amerikai nyílméregbékák elsősorban halálosan mérgező bőrmirigyváladékaikról híresek, de bizony köztük is találunk gondos apákat. Miután nőstény lerakta a petéket, a hím megtermékenyíti azokat, s gondosan vigyáz rájuk, amíg azok ki nem kelnek. A kikelt ebihalak aztán föl pattanak apjuk ragadós-nyálkás hátára, s a papa a legközelebbi tóhoz szállítja őket, ahol a porontyok már vígan ficánkolhatnak.

A kétéltűek voltak a szárazföldet meghódító első gerincesek. Méretben és változatosságban ugyan soha nem érték utol a hüllőket (teknősök, krokodilok, dinoszauruszok, gyíkok, kígyók stb.), a kar-bon korban azonban – kb. 230 millió éve – egyes kétéltűek hatalmasra nőttek, és az akkor burjánzó mocsaras, sűrű erdő-ségek legfélelmetesebb ragadozói voltak. A legnagyobb ismert kétéltű a kihalt Mastodonsaurus, mely elérte a 3–4 m-es hosszt. Állkapcsában félelmetes fogak ültek. A mai kétéltűek legnagyobbika a kínai óriásszalamandra, mely akár 2 m-es lehet. A békák ennél jóval kisebbek. Az óriás agavarangy testhossza 30 cm, tömege a 2 kg-ot is elérheti. A legnagyobbat békafaj az Afrikában élő göllátbeka, melynek testhossza közel fél méter.

A Darwin-hegyesorrúbeka hímje, torokszájában ebihalakkal

Még ennél is többet vállal az ausztrál költőtáskás béka hímje azzal, hogy a lárvákat a teste két oldalán lévő bőrlébenyekbe, az ún. költőtáskákba helyezi, s a kis ebihalak itt, apjuk mérgező bőrlének biztonságában fejlődhetnek békává.

Argentína és Chile hegyi bükkerdeiben élő Darwin-hegyesorrúbékák hímje ugyancsak lelkes utódgondozó. Miután a nőstények lerakták a petéket, a hímek csoportosan körülülnek azokat, és vigyáznak rájuk. A három hét múlva kikelő lárvákat a hímek lenyelik: pontosabban torokszájukba helyezik, ahol további három hétig fejlődnek. A hímeket a torokukban lévő lárvák a táplálkozásban nem zavarják, de hangjuk arra az időre, amíg a lárvák a hangszájukban vannak, módosul.

A Jamaicában élő barlangi fittyentőbékának a nősténye gondozza az utódokat. A békamama a petéket mindig egy barlang mélyén helyezi el, ahol a kikelésig őrzi őket. Ha véletlen egy petefaló, mondjuk egy falánk barlangi tarisznyarak akarná a petecsomagot megdézsmálni, a nőstény egyszerűen rátelepszik a petéire, s nem engedi a rákot lakmározni. A fittyentőbékánál kivételes módon nincs metamorfózis (átalakulás), vagyis a petékből nem lárvák, hanem kis békák kelnek ki, melyek csak méretükben különböznek a kifejlett egyedektől. Az „újszülöttek” aztán fölkapaszkodnak anyjuk hátára, oly szorosan, hogy még az anyaállat akár egy méter magas ugrásaitól sem esnek le.

Az Amazonas medencéjében élő pipabékák nem annyira a lárvák, hanem inkább a peték biztonságára fektetnek igen nagy hangsúlyt. Ez is igen fontos, hisz a fehérjében igen gazdag petéket szívesen fogyasztják más állatok. Párzaskor a pipabéka nősténye a vízfelszín közelében lerakja a petéket, a hím gyorsan megtermékenyíti azokat, majd a nőstény a lesüllyedő peték alá úszik, hogy azok a hátára kerüljenek. A nőstény hátára tapadt

petéket aztán szivacsos hámszövet növi körül, úgy, hogy teljesen láthatatlanná válnak. Három hónap múltán kelnek ki az ebihalak, és önálló életet kezdenek.

Az Afrika déli részén élő szürke levelibékák különleges fészket készítenek a petéknek. A párzás mindig szabad vízfelület fölé hajló, magas fák ágain történik. A nőstény teste fehérjetartalmú váladékot termel, melyet párzás előtt a hím hátsó lábaival habbá ver – miként a tojásfehérjét a habverővel. Ebbe a habba helyezi a nőstény a petéket, melyeket aztán a hím megtermékenyíti. A reggeli nap

melegétől a faágon csüngő fészkek aztán olyanná válik, mint egy félig sült habcsók: külseje megszikkad, belseje nedves marad. Ebben a habfészkekben kelnek ki az ebihalak, s kifurakodva belőle a faág alatt lévő vízbe pottyannak. E fészkekészítés legfőbb előnye, hogy a magas fákon fejlődő peték biztonságban vannak a ragadozóktól.

Szabó Gábor SP
kalazantíner

Mi Újság Wagner Úr? – Rejtő Jenő füveskönyve

Akkor kell felugrani a szerencse vonatára, amikor éppen elrohan melletted, mindegy, hogy merre visz, mert egy elhibázott, elhabozott ugrás, és egész életeden át hiába vársz másik vonatra.

PIÁRFUTÁR

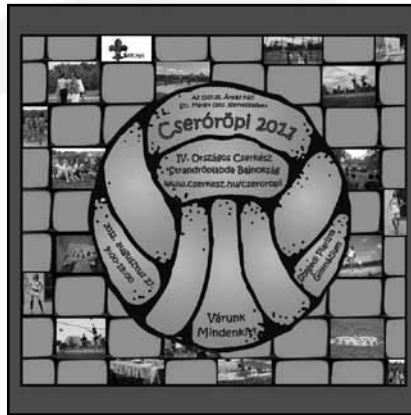
Cseróröpi

Augusztus 27-én a cserkészek nagy öröme ismét megrendezésre került az Országos Cserkész Strandröplabda Bajnokság, ahol hatalmas bulival búcsúztattuk a nyarat és ki-ki kipihenhetette magát, még mielőtt megint az iskolapadba pottyant. Az előző évekhez hasonlóan idén is a Piár adott otthont a bajnokságnak.

A délelőtti megnyitóbeszéd után rögtön egy bemelegítéssel kezdtünk, amit a Kiss nővérek vezettek egy felpörgető zene kíséretében, majd ezután bele is vágunk a meccsezésekbe. Szerencsére szép, napos időt fogtunk ki, bár a szél néha átpártolt valamelyik csapathoz, és egy kis lendületet adott nekik. Amelyik csapat épp nem játszott, sok más lehetőséget is kipróbálhatott. Például, akik egy kis kényeztetésre vágytak, egy pihentető masszázst kaptak, a megszomjazóknak se kellett csak vizet inniuk, ugyanis a kapott italjegy ellenében hozzájuthattak két pohár finom hűsítő koktéllal. Továbbá lehetőség adódott rengeteg társasjáték kipróbálására is, vagy akár a tavaly épült játszóteret is ki lehetett próbálni.

Természetesen a sok futkározásnak köszönhetően el is fáradtunk, éhesek is

lettünk, így hát el se maradt az erőt adó, finom ebéd. A frissítő koktélok mellett hot doggal is szolgáltak a GH-sok, ezúton is köszönet nekik! Hála a DJ-inknek, egész nap jobbnál jobb zenéket hallgathattunk, miközben csapkodtuk a labdát a hálón túlra... és vissza.

Ebben az évben sem maradhatott ki a vicicsata. Mint azt vártuk, gyorsabban durrantak szét a lufik, mint ahogy telitöltöttük azokat, de még így is viszonylag sokáig tartott a bombázás. Pár szerencsétlen résztvevőnek már a kezében szétduzzant,

még mielőtt eldobták volna (mások nagy öröme)...

Késő délutánra lassan befejeződtek a nagy meccsek, a döntők is lezajlottak, mindenki rendesen lefáradt, és azon sóhajtoztunk, de jó lenne egy divatbemutatót megnézni! És láss csodát, beteljesült! A nap végét a kihagyhatatlan divatbemutató zárta, amin idén keretmesés ruhákat mutattak be, láthattuk Jokert testközelből, a Csillagszemű juhász is ott csillogtatta magát, még az örült doki is benézett, hogy kiszemezze magának a következő kísérleti alanyát. De mit érne a bemutató a szép leányok nélkül? Sellő, éjkirálynő, Drakula... grófnő, egy csodálatos menyasszony! Még a bemondóknak is elállt a szavuk. Mindezt Berecz Boginak és Bauer Magdinak köszönhetjük.

De egyszer minden véget ér, így sajnos a cseróröpi is befejeződött, hét körül egy gyors pakolás zajlott le, majd könnyes búcsú után mindenki ment a maga útjára (biztos a tanévkezdésre készültek). Mindenki nevében köszönet a szervezőknek, a segítőknek, és természetesen azoknak, akik eljöttek és jól érezték magukat!

Bauer Iván

ÉJSZAKAI GYALOGTÚRA 2011. október 14.

Indulás:
vonattal
Szeged-Rókusai pu. 18.20
(185 forint)

Érkezés:
gyalog
a töltésen
éjfél körül

Jelentkezés
az osztályfőnököknél.

H Ú S Z K I L O M É T E R

HORIZONT

PIÁRFUTÁR

Mi Újság Wagner Úr? – Rejtő Jenő füveskönyve

A férfiak ősi naivitása alig hanyatlott valamit a kőkorszak óta.

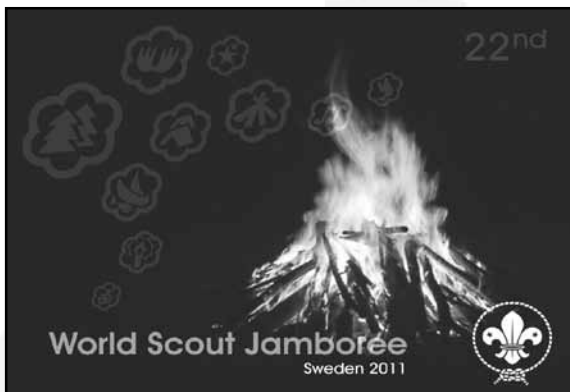
„Fikázás” és egyéb élményeink Svédországból

A Magyar Cserkészszövetség gondosan válogatott, százharmincöt fős küldöttsége képviselte hazánkat 2011. július 27. és augusztus 7. között a 22. Cserkész Világtalálkozón, Svédországban. Ennek a csapatnak a tagjaiként iskolánkból - a Dugonics András Alapítvány nagylelkű támogatásának köszönhetően - hárman is részt vehettünk ezen a rendkívüli eseményen. (Bokor Dániel, Farkas Péter és jómagam.) Ez azért is nagy dolog, mert egy cserkész életében egyszer juthat ki a négyévente megszervezett dzsemborira résztvevőként, hiszen a programokat 14 és 18 év közötti fiataloknak szervezik.

A fesztiválra Budapesten készültünk fel egy háromnapos előtáborral. Ide hozhatták a szülők gyermekük otthon hagyott cuccait, itt kaptuk meg az egyenruhát és a többi dzsemboris ruházatát. A negyedik napon hajnalban indultunk el a Liszt Ferenc repülőtérre, ahonnan némi várakozás után sikeresen felszálltunk, és elindultunk Malmöbe. A gépen szinte csak mi voltunk, így az ároni áldással felköszönthettük aznapi születésnapunkat. Így volt lehetséges az is, hogy a sikeres landolást cserkésztapossal díjaztuk, aminek a pilóta nagyon örült.

A reptéren majdnem mindenki megtalálta a csomagját (aki nem, annak is kiküldték később Budapestre), majd buszra szálltunk, és meg sem álltunk Rinkabyig, ahova a svéddek egy 15 km-es táborot építettek nekünk. Természetesen a lakó- és a konyhasátrat már nekünk kellett felállítani. Az első egy-két nap tehát ezzel, és más építkezési munkálatokkal telt el.

A nyitó ünnepség a második napon volt, mivel az első a 29000 résztvevő cserkész érkezésével és beköltözésével telt. A negyvenezres tömeg (a segítők, és a vezetők tízezren voltak, ők korábban érkeztek) este levonult az Arénához, egy medence-jellegű természetes képződményhez, aminek a közepén egy nagy színpad állt kivetítőkkel. Miután mind a 140 résztvevő ország zászlóját felvonultatták, Bear Grylls, Anglia főcserkésze, *A túlélés törvényei* műsorvezetője megnyitotta a ceremóniát, és a dzsemborit. Ezután egy zenével tarkított, humoros rajzfilmet néztünk meg a svéddek történelméről, majd svéd zenekarok közreműködésével hatalmas bulit csaptunk. A programok – egyet kivéve – minden nap délelőtt voltak. A „Quest”-en próbá-

ra tehetjük fizikai erőnket, a „People”-ön közelebb kerültünk egymáshoz, és a többi néphétköznapi szokásaiba nyerhettünk betekintést, a „Global Development Village”-en a világot érintő mai problémákkal szembe-sülhettünk. Az „Earth”-ön a környezetvédelemmel foglalkoztunk, a „Camp in Camp”-en (vagy közkedvelt néven a „cic”-en) pedig svéd, dán, illetve norvég cserkész táborokba nyerhettünk betekintést. A kivétel a „Dream” volt. Nevéhez méltóan ez éjszaka volt. Egy álmotuzásón vehettünk részt, halálunktól visszafelé, egészen a születésünkig.

A dzsembori egyik napja a „Cultural Festival Day” nevet kapta. Ezen a különböző népi kultúrákat ismerhettük meg, nemzeti ételeket kóstolhattunk, és ezen a napon adta elő csapatunk néptáncos különítménye is a produkcióját. Délutánonként szabad program volt. Ezt sokféleképpen el lehetett tölteni. Volt, aki a táborukat építette, volt, aki ismerkedett, tárgyakat cserélt más cserkészekkel (a svájci bicika és a mexikói sombrero közkedvelt cserecuccok voltak nálunk, a külföldiek pedig a Magyar népmesék életfalmotívumával díszített zöld kontingens nyakendőkért voltak oda), játékokat, énekeket tanítottak egymásnak. Mások japán teaházakban, ír kocsmákban (ahol természetesen csak alkoholmentes italokat lehetett kapni), és a többi ún. „food house”-ban töltötték az időt. Itt került sor az ún. „fikákra” is. A „fika” a svédeknek kávészünetet jelent. Ezeknek az alkalomoknak még az említése is mindig különösen jó kedvre hangolta a Magyar Kontingens tagjait.

Muszáj szót ejteni arról is, hogy miként voltunk ellátva étellel-italal. Egy nagy szupermarketben lehetett beszerezni az alapanyagokat, amiket a körletünkben a kiváló IKEA-eszközök segítségével szabadon elkészíthettünk. Főztünk együtt a németekkel, a svájciakkal és a hollandokkal, és a vegetáriánusok torkán is lenyomtuk a jó magyar

paprikás krumplit. Rengeteg étel volt, annyit ehetünk mindenből, amennyi csak belénk fért.

Mint minden, ami jó, sajnos a dzsembori is véget ért. Az utolsó éjszaka került sor a záró ceremóniára, amihez egy kalandos történet kapcsolódik. Az ünnepség napját az összekapcsolással töltöttük. Leszedtük a sátrakat, szétosztottuk a konyhaeszközöket, a táskáinkat, hálósájkjainkat pedig szétterítve hagytuk a fűvön. Kimentünk a záró bulira, ahol többek között a Europe és Kate Ryan is zenélt. A tábor alatt összesen kétszer esett az eső. Egyszer az elején, öt napig, utána pedig akkor, az utolsó estén. Bőrig áztunk, és az előadók sem úszták meg szárazon, hiába volt fedett a színpad. Visszamentünk a körletünkbe, és összeszedtük a csurom vizes táskákat. Sátrak híján a legközelebbi fedett és alvásra megfelelő helyre, a felnőttek ebédlőszátrába kellett elcibálnunk szakadó esőben, éjszaka, kisebb tavakat kerülgetve azt a 20-30 kilót, amit ott-hon könnyelműen bepakoltunk. Cirka két kilométer volt az út, és az örökkévalóságnak tűnt. Végül csak megérkeztünk. Letelepítettek minket, kiterítették a ruháinkat száradni, átöltöztünk, majd megvacsoráztunk és a svéddektől kölcsönbe kaptunk hálósákokba bújva egy jót aludtunk - volna, ha nem kellett volna hajnalban felkelni, hogy elérjük a Koppenhágába induló buszt.

Talán rosszul hangzik ez a sztori. És akkor tényleg elég szerencsétlenül éreztük magunkat. De ez a közös emlék erősen összetartja a csapatot, és visszaemlékezni rá már sokkal mulatságosabb, mint amilyen megélni volt. Nem beszélve arról, hogy ha nincs ez a tortúra, akkor nincs az a nagyszerű hajnali ébresztés, amit a vezetők csináltak. Tíz-tizenöt percen keresztül folyamatosan a humorbonbonjaikkal bombáztak minket, hogy végre felkeljünk, és elinduljunk. A csapat végül kettévált, a nagyobb része Stockholmban, a kisebbik Koppenhágában koronázta meg a svédországi együttlétet egy háromnapos kintmaradással.

Szerencsésnek érzem magam, hogy ott lehettem a cserkészlet legnagyobb eseményén. Kívánom minden cserkésznek, aki abban a korban lesz, hogy ha teheti, menjen el 2015-ben Japánba, a következő találkozóra, utána meg 2019-ben az Amerikai Egyesült Államokba. Felejthetetlen élményben lesz része, új barátságokat köthet, tapasztalatot és tudást szerezhet, amit a cserkészletben és az emberi életben is felhasználhat majd.

*Jó munkát!
Gábor Bence, 11. a*

Mi Újság Wagner Úr? – Rejtő Jenő füveskönyve

Az a roppant szakadék tátongott közöttük, amely két embert sokszor elválaszt egymástól, pedig egyetlen kimondott szó talán bőségesen áthidalhatná. De az emberek Babelnél elfelejtettek beszélni.

„méltón a hivatáshoz, amelyet kaptatok” (Ef 4,1-2)

Irodalmi esten voltam. Sőt, költői esten. Mit vár az ember az ilyesmitől? Némi karótnyelt, rendkívüli műveltséget igénylő költészetfilozófiai fejtegetést. És mit vár az ember egy költőtől? Minimum azt, hogy karikás szemmel, soványan és saványúan jelenjen meg, esetleg annyira eltelve saját zsenijétől, hogy a közönséget csak mint zavaró tényezőt vegye tudomásul.

No igen. De én Lackfi János költői estjén vettem részt, amelynek mottója ez volt: „A nagycsalád mint extrém sport”. Bár szülői gyakorlatomnak csak az elején tartok, ezzel a gondolatlalt mélységesen egyet tudok érteni, így szívesen indultam útnak. Nem csalódtam.

Az előadás leginkább olyan volt, mint egy baráti együttlét, ahol a társaság egyik tagja viszi a szót, és a többiek szívesen hagyják beszélni, mert szellemes, szórakoztató, de ugyanakkor mélysége is van a mondanivalójának. Ezt a baráti együttlét jelleget az is erősítette, hogy nem egyetlen témát rágott körbe az költő, hanem „csak úgy” beszélgetett családról, költészetéről, építkezéséről, a Gondviselésről mindezt a saját verseivel körítve.

MT

Öt gyerekkel mozgalmas lehet a családi élet, ez nagy

öröm, de óriási figyelmet és fegyelmet is követel. Minden, naponta megteremtett egyensúlyi állapot billenékeny lehet, nem?

A nagycsalád extrém sport, artistamutatvány a cirkusz-kupolában. Mindig van egy kéz, amely kinyúl, és elkap, ha zuhanunk. Nem is csak

az erősebb segít a gyengébbnek, a fordítottja is előfordul. Szinuszgörbeszerűen váltakozik, ki van éppen jó formában vagy rossz passzban.

Mit tanultál leginkább a gyerekeidről?

Kreativitást, hitet, sok mindent. Azt az ésbontó tapasztalatot, hogy az ember eredendően talán mégis jó, kezdeti arcunk még tiszta. A gyerek szándékaiban a primér önzés és túlélési vágy mellett jóval több az önzetlen szándék, mint amit a szülő beleültet-het...

lackfi-janos.hu

LACKFI JÁNOS: ZSÁMBÉKI KÖR

Este van, este van, zsi-bong az egész ház,
(- Bejössz? Ne jössz?) A homály kinn bénáz.
Megloccsolva a kert, dolgozhat a vakond,
Egyik túrás mozog, látni az ablakon.
Vagy tán csak a sötét játszik a szemünkkel,
Az előbb a sufni, most a bokor tűnt el.
Az egészet mindjárt egy óriás befalja,
Gyomorkorgás-formán két a tücsök hangja.
Teraszon egy ketrec, benne nyúl motoszkál,
Tudja, hogy Johanna répahéjat hoz már.
Féltékeny a Bogács, nem is marad nyugton,
Ám kap egy kis répát, csámcsog rajt, mint húson.
Fészekből kiesett tollgömböc-fióka,
Benn a nagyszobában trónol reggel óta,
Ágnes etetgeti léggel meg tojással,
Büszke, mert anyuka lett belőle mára.
Mint dobócsillagok, denevérhad röpköd,
Égre láthatatlan ultrahangot köpköd.
Az előszobában sok iskolatáska,
Még aki akarna, sem léphetne mára.
Hiába civódik sok gyerekkel anyja,
Cuccait mindegyik folyton szertehagyja.
Anyai kérésre hümmögve rábólint,
S elfelejti gyorsan, még nem ér ajtóig.
Simon a meséit asztal mellett ontja,
Ámulva hallgatja Margit és Dorottya.
Fura jármű-szemlén járt a fiú tegnap,
Beszédében most is kerek forognak.
Guruló koporsó, torta, budi, medve,
Kormánnyal, motorral mind fel volt szerelve.

Nekiiramodtak dombnak és lejtőnek,
Apró darabokra sokan összetörtek.
Számítógép a Föld, van rajta egy nagy lyuk,
Képernyőnek hívják, azt bámulja apjuk.
Hottentotta nyelven nézi a szótárat,
Kap sok üzenetet, szeme könnybe lábad.
Tölti a honlapot, fordítja a verset,
Nyüstiti a nyelvet, a főttet s a nyersét.
Fülig elmerülve virtuális vízben
Szövegben lubickol, hét határon innen.
Papírt kunyerálni most beszalad Ágnes,
Munkából kihúzza apját, mint a mágnes.
- Nem ingyen a papír, ára van ám annak!
Papír-vám fejében nagy puszik csattannak.
Sarlóját felveszi végtére a gazda,
Még el-el turkálgat hegyével a gazba,
Keservesen látja, hogy sok van még hátra,
Se vége, se hossza ez a betűtábla!
Aztán nagy sóhajjal kapcsolván a gépet
Munkából hazatér, agyából kilépked.
Eddigre a lányok már süteményt sütnek,
Az arcuk kipirult, a tészta most sül meg.
A sütő mint tárló, úszik aranyszínben,
S mint egy múzeumban, világít a kincs benn.
Némi noszogatás kell a terítéshez,
Ha kés van, nincs villa, s nincs tányér, ha kés lesz.
Ha megvan már minden, a sót hova tették,
Kinél lehet a vaj, paradicsom lesz még?
Múltatják az időt efféle kérdések,
Cincognak a villák, csattognak a kések.
Mondják, magyar nem szól, míg nincs hasa telve.
Hogy ez ma nem így van, bizony nagy szerencse.
Mert míg megtömődnek lassanként a gyomrok,

Töltik a levegőt beszédek és gondok.
Ki-ki elszidja itt a tanárt, diákot,
Szívéről legurít sok követ, nagy átkot,
Mire mindannyian jól bevacsoráznak,
Leeresztik minden bajuk, mint egy kádat.
Próbál más fejében ki-ki tenni rendet,
S mert ezt más nem hagyja, összeveszekednek.
S ha a huzakodás a plafonig ér fel,
Szülők boronálják széles gereblyével.
Felugat a kutya. - Ki jön ilyen este?
Ládával, vödörrel ez Bokodi Eszter!
A vödörben eper, a ládában meg meggy,
Ajándékként hozza, a kertjükben termett.
Sajnálja fán-bokron látni ott rohadni,
Gyermekeik nagyok, nem fogy el már annyi.
Úgyhogy a gyümölcscsel, máskor meg zöldséggel
Beállít nemegyszer, hinti nagy bőséggel.
A vén szomszédasszony, ki van másfél mázsa,
Ekkor nyitja száját esti káromlására.
Közben a család a szobát csendesíti,
Villanylepel helyett sötétel teríti.
Magukat gyertyákkal árny közé beássák,
A szoba nagy bárka, jöhet az imádság.
Szavakból híd épül, járni lehet rajta,
Énkel lépdelnek át a túli partra.
Jó későre jár már, mars mindenki ágyba!
Még most következik néhány mini-dráma.
- Ki mosott már fogat, haját, kezét, mindent?
Holnap korán keltek, ne olvasd a könyved!
A számítógéped kapcsold ki, fiacskám!
Kicsiknek lesz mese, de alvás jön aztán!
Tücsök darálja most a mákos sötétet:
Álmost termelgetnek az agy nevű gépek.

Az internet, a tévé és a keresztény

Az internet számítógépes világhálót, amelybe milliók és milliók kapcsolódnak bele. Közvetlenül és közvetve információkat és fogyasztják mások információit. Igen elterjedt - elsősorban az egyetemi ifjúság körében - az úgynevezett szörfözés, a tallózás a millió és millió anyag között. Talán úgy lehet elképzelni ezt az információs világot, hogy az internet hasonló egy hulladék-lerakóhelyhez, ahová a civilizáció összes kincsét is kiszórták a kacatokkal együtt közszemlére a gyémánttól a rozsdás szögig, a Murillo képektől a lyukas nylonharisnyáig. Innen lehet tallózni, gubizni talmi és igazi értékek után kutatva, avagy pusztán hobbiból. (Minden hasonlat sántít, hiszen megfelelően megalapozott műveltséggel tallózva a világhálón úgy is érezheti magát az ember, mintha egy hihetetlenül gazdag tudományos könyvtárban kapná meg szinte azonnal a vágyott ismereteket - a szerk.) Nem tudom; imádkozott-e már valaki, mielőtt hozzáfogott a szörfözéshez. Elképzelem az ezredforduló imakönyvét, amelyben ilyen fajta szöveg olvasható:

IMÁDSÁG INTERNETEZÉS ELŐTT

Gondviselő Istenünk! Te biztattál bennünket, hogy hajtsuk uralmunk alá a Földet, a Te Szentlelked sugalmazta azt is, hogy minden szabad, de nem minden használnak nekem. Kérlek, vezesd érdeklődésemet; hogy azokat a dolgokat kutassam, melyek használnak nekem, s amelyekkel használni tudok társaimnak; azt keressem, ami Hozzád vezet, minden tudás birtokosához. Adj érzékenységet, hogy korunknak ezzel a nagyhatású eszközzel úgy éljek, ahogy Fiad követőjéhez méltó és illő. Áldd meg törekvésemet, hogy felebarátaimmal kapcsolatba kerülve segítségükre lehessenek, velük szolidáris, őket megértő, befogadó lehessenek, hiszen mindenkinek csak az az elég jó, ha szeretik. Légy velem, hogy én is veled lehessenek. Ámen.

Am szörfözni nem csak a világhálón, hanem a tévé képernyője előtt is lehet. Távirányítóval ismerkedni mindazzal, amit az a mintegy huszonöt adó elénk hoz. Sokszor ahhoz sincs kedvünk, hogy végigfussuk a műsorfüzetet, csak találomra lődözünk az állomásokra, melyekből pisztoly csövétől a rémülten futó alakokig, a delfinektől a rajzfilmekig, a magyartól az olasz

nyelvűig mindenféle műsor előtolakodik. Nem elképzelhetetlen, hogy az ezredforduló imakönyvében ilyenfajta szöveggel is találkozunk:

IMA TÉVÉNÉZÉS ELŐTT

Istenem! Nincs időm átfutni a műsorfüzetet sem, csupán néhány percem van, melyet a képernyő előtt tölthetek. Kérlek, segíts, hogy fantáziámat az ragadja meg a kínálkozó adásokból, ami érték, ami Neked is kedves. Kérlek, ülj mellém és irányítsd te a keresőt, ha úgy gondolod, nem nekem való, ami látható. Adj szívet, hogy együtt örüljek az örülőkkel, együtt érezzek a szenvedőkkel; felviduljak magam is egy szép tánc, egy jó zene, néhány jó szó hallatán. Ha Te velem vagy, megbeszélhetjük a látottakat. Közelebb kerülhetek így másokhoz, megigézhetnek a hírek, és elindíthatnak a segíteni akarás útján. Add, hogy így legyen, és súgd meg azt is, hogy mikor kapcsoljam ki a tévét. Ámen.

Roald Dahl:

TANÁCS

A TELEVÍZIÓZÁSSAL KAPCSOLATBAN

Az a legfontosabb dolog
(A gyerekekre gondolok),
Hogy SOHA, SOHA nem szabad,
Hogy tévéműsort lássanak –
Sőt, legjobb, ha a bárgyú láda
Már be sem kerül a szobába.
Amerre csak jártunk, a tévét
A gyerekek szájátva nézték.
Két-három óra meg se kottyán,
Csak néznek, míg a szemük kipottyán.
(Múltkor is láttunk egy helyen
Tíz szemgolyót a szőnyegen.)
Csak ülnek, néznek, néznek, ülnek,
Míg hipnózisba nem kerülnek,
S a sok szennyből, mit egyre néznek,
Olyanok lesznek, mint a részeg.
Ó, persze, tudjuk, csendbe vannak,
A falnak fejjel nem rohannak,
Nem kezdik egymást hasogatni,
Hagynak nyugodtan mosogatni,
Míg fő az étel, hűl a lekvár –
De azon eltűnődtek már,
Hogy ez a rémséges doboz
Miféle dolgokat okoz?
ELSORVASZT MINDEN ÉRZETET!
MEGHAL BELÉ A KÉPZETET!
Az észet betömi, eldugítja!
A gyereket úgy elbutítja,

HOGY TÖBBÉ BIZTOSAN NEM ÉRT MEG TÜNDÉRVILÁGOKAT, MESÉKET!

Az agya lágy lesz, mint a sajt!
FEJÉBEN DUDVA, GAZ KIAJAJT!
NEM IS TUD MÁST, csak nézni majd!
„Na jó! – mondjátok majd. – Na jó!
De ha a televízió
Nincsen, mivel foglaljuk el
A drága gyermekünk, mivel?”
Ezt fogjuk akkor válaszolni:
Míg nem volt még e bamba holmi,
Míg e szörnyet fel nem találták,
Mit csináltak vajon a drágák?
Hát elfelejtettétek volna?

Ezt mondjuk lassan, szótogolva:
OL... VAS... TAK...! És OLVASTAK és
OLVASTAK, s még ez is kevés
Volt nekik, OLVASTAK tovább!
Fél napjuk olvasásból állt!

A polc könyvekkel volt tele,
A föld, az asztal is vele,
S az ágy mellett, a kisszobába
Még több könyv várt elolvasásra.
Sok szép mese, volt benne sárkány,
Volt indián, cet és királylány,
Kincses sziget, és messzi partok,
Hová sok csempész lopva tartott,
Kampó kezű, komor kalózkod,
Egy elefánt, ki csak hallózott,
És rémes, éhes kannibálok,
Üstbe ki tudja mit dobálók...
Mily könyveken busult-vidult, ó,
Az a sok régi-régi lurkó!
Hát kérve kérünk titeket,
A tévékészülétek
Dobjátok el, s mi hely marad,
Oda tehettek polcokat,
A polcra végig könyveket,
Hadd ontsanak csak könnyeket,
Hadd rúgkapáljanak a kölkök,
A nyelvük hadd legyen csak öltött –
Ígérjük, nem kell félnetek,
Ha vártok egy vagy két hetet,
A drágalátos gyermekek
Egyszercsak rájönnek maguktól:
Egy könyvtől lennének nagyon jól.
S ha már olvasnak ők – juhéj!
Szívükben árad szét a kéj,
Érzékeik kiélesednek,
Nem értik majd, hogy mit szerettek
Az émeletítő, a silány,
Hülye, idéetlen masinán.
S azok a drága gyermekek
Hálásak lesznek majd neked.

Fordította: Varró Dániel

LELEKEMELO

Újra együtt!

Megkezdődött a tanítás, bár a nyárutó még nem akar elválni a mindannyiunk számára oly kedves strandidőtől. Az előző tanév végén úgy emlékszem, hogy egy küzdelemmel teli évet zártunk le, s minden jel arra mutat, hogy ez az előttünk álló 2011/12-es sem lesz könnyebb. Ki mondta azonban, hogy a küzdelem nem szép? Sok apró kis részből áll össze az egész. Nap, mint nap meg kell vívni a csatánkat önmagunkkal, a környezetünkkel, a feladatokkal. Küszködünk hol egyéneként, hol együtt, mert bizony gyakran úgy érezzük, a feladat súlya alatt egyedül összeroppannánk. Ezért is jó tartozni valahová, ahol tudjátok, sose maradtok magatokra. Ott áll mögöttetek a család, a társak, az iskola, a társadalom, de azt is írhatnám: a nemzet.

Az egészség a teljes testi, lelki és szociális jólét állapota, és nem csupán a betegség vagy fogyatékos hiánya.

Természetesen ebben az évben is mindenben számíthatok ránk. A védőnő kedden és szerdán érhető el az iskolában, iskolaorvosi rendelés szerdán van az eddigiekben kialakult szokásnak megfelelően. E-mailben is fordulhattok hozzánk, ha személyesen nem tudtok, vagy nem akartok bejönni a rendelőbe. Ne feledjétek: közös célunk az egészségetek megőrzése. Igaz ugyan, hogy sokan mondják, az egészség nem minden. Ez valóban így van, mégis: egészség nélkül minden semmi.

Akkor kezdjük a munkát. Kérem a következőt!

Dr. Dénes Ilona
iskolaorvos

ilonadenes@hotmail.com

A szív világnapja

A Szív Világszövetség (World Heart Federation) 1998-ban alakult az 1946-ban alapított Nemzetközi Kardiológiai Társaság. Egyik legismertebb kezdeményezésük A SZÍV VILÁGNAPJA, amelyet 2000 óta tartanak meg, mindig szeptember hónap utolsó vasárnapján.

Az iparilag fejlett társadalmakban a népesség fizikai aktivitása jelentősen csökkent, általánossá vált az ülő életmód. A mozgásszegénység különösen jellemző és nagyfokú az idősebbek körében. Nyugat-európai felmérések alapján a népesség 80-90 %-a állítja azt, hogy nem mozog eleget - minden okunk megvan arra, hogy azt gondoljuk, a magyarországi helyzet sem jobb ennél. A mozgásszegény életmód ugyanakkor önmagában is fokozza a koszorúérbetegségek kialakulásának kockázatát; sőt, közvetlen összefüggés van az inaktivitás és a szív-érrendszeri betegségek okozta halálozás között.

A mozgás jótékony élettani hatásai széleskörűek: a rendszeres edzés fokozza a szív és a tüdő teljesítő-képességét, csökkenti a szívizomzat oxigénigényét, aminek különösen nagy jelentősége van koszorúérbetegségben szenvedők számára. Ezenkívül rendszeres edzés hatására csökken a vér-szír-szint, a vérnyomás; az izommunka csökkenti a vércukorszintet, segít megőrizni a testsúlyt, és így kifejezetten előnyös hatású többek között például cukorbetegségben szenvedőknek, akik fokozottan veszélyeztetettek szív-érrendszeri betegségek tekintetében. A fenti kedvező hatások már rendszeresen végzett, közepes intenzitású (heti 800-2000 kcal energia-felhasználás) mozgás

hatására is bekövetkeznek. Külön hangsúlyozandó, hogy a kedvező változások rendszeres mozgás esetén minden korosztályban (tehát a 65 éven felüliek körében is) kialakulnak. A rendszeres mozgás előnyös hatása olyanoknál is kimutatható, akiknél már kialakult valamilyen koszorúérbetegség: szívizom-infarktuson átesettek körében növekedett túlélést tapasztaltak azoknál, akik rendszeres testmozgást iktattak az életükbe.

A mozgásszegény életmód megváltoztatásával kapcsolatban a legfontosabb tudnivaló, hogy ahhoz leginkább elhatározás szükséges, nem pedig pénz vagy idő. Napi 30 perc mozgás legalább hetente három alkalommal már elegendő ahhoz, hogy a mozgásszegénységet mint kockázati tényezőt csökkentsük vagy kiiktassuk az életünkből. Tökéletesen megfelelő tevékenység például az egyenes tempójú gyaloglás. A nem otthon dolgozóknak mindenképpen el kell jutnia a munkahelyére, illetve onnan haza, ami kiváló alkalmat nyújt a napi rendszeres testmozgás biztosítására: menjen gyalog dolgozni és haza, vagy ha a távolság túl nagy, legalább az oda- vagy visszautat tegye meg gyalog. Ezen túlmenően mindenkinek vannak intéznivalói: a gyaloglás ekkor is beiktatható. Kiválóan használhatók a lépcsők mint a testmozgás kellei: ha emeleten dolgozik, vagy lakik, használja rendszeresen a lépcsőket. Tanácsos a fokozatosság elvét megtartani: tízperces sétával, illetve 2-3 emelettel kezdje, s fokozatosan, néhány naponta emelje az adagot. Orvosi probléma miatt kezeltek kérjék ki orvosuk tanácsát, csatlakozzanak rehabilitációs programhoz. A legfontosabb, hogy kezdje el, és ne hagyja abba!

Ez Kemény!

Dr. Kemény Dénes világszer-
te elismert sportszakember,
több mint egy évtizede óri-
ási eredményeket ér el csapatával.
Ez a nem mindennapi teljesítmény
egyedülálló személyiségének és
munkamódszerének köszönhető. E
könyvben megosztja velünk titkait,
korszerű gondolkodásmódját, ered-
ményes módszereit. „Üzenetei” a
sport világán kívüli is követésre érde-
mesek, példaként szolgálnak cégek,
vállalkozások vezetői és munkatársai
számára, de bárkinek, aki szeretne
sikeresebb, céltudatosabb, elégedett
emberré válni (részlet a könyvismert-
etéből). Itt az idén megjelent könyv-
ből válogattunk néhány megfonto-
lásra érdemes, „kemény üzenetet”.

A tudást a tanulás alapozza meg.

A cél érdekében minden olyat is meg
kell tenni, ami nem okvetlenül szóra-
kozható.

Bármit csinál az életben, azt vagy
profi szinten, vagy sehogyan! Semmit ne
csinálj csak úgy!

Aki kevésbé jó, azt meg kell próbálni
úgy bevonni, hogy belelkedjen, és a
saját szerepét fontosnak érezze.

Ha valaki tapasztalt, az azt is jelenti,
hogy megtapasztalt és elkövetett hi-
bákat.

A vezetés elsősorban hatás. Hatás a
környezetre, hatás azokra, akikkel
együtt dolgozol, akikkel közös céljaid
vannak. Emellett az is a vezető dolga,
hogy jövőképet adjon, és tettekre tud-
ja sarkallni a vele együttműködőket.

A vezetés a szívvel kezdődik, nem a
fejvel.

Ha valaki nem fejlődik, nem halad elő-
re, az nem azt eredményezi, hogy egy
helyben állva „elvan” és szinten marad,
hanem akkor szépen elkezdődik a visz-
szaesés, a hanyatlás.

A jó vezető tekintélyes, egyenes em-
ber. Nem vet be különböző praktiká-
kat, trükköket, hanem a munkájával, a
tetteivel, a döntéseivel vívja ki maga-
nak a tekintélyt.

Nem azon keservek, amit nem értem
el, hanem annak örülök, amit elértem.

A siker nem véletlen.

Minden valamirevaló teljesítmény kiin-
dulópontja a vágy.

Álmokat ébreszteni, célokat kitűzni
csak úgy lehet, ha azok nem hiú, va-
lóságától elrugaszkodott ábrándok, ha-
nem szívós munkával elérhetőek.

Kevés, hogy önmagában csak álma-
ink legyenek. Ha nincs jövőképünk,
ha nem tűzünk ki konkrét köztes ál-
lomásokat, és ha nem tervezzük meg
az odavezető utat, akkor csak nagyon
nehezen, vagy egyáltalán nem jutunk
el a célig. Tervezés nélkül nem jutnánk
el sehová.

Minden embernek vannak jó és kevés-
bé jó adottságai. Így van ez a csapat
életében is. De ha ismerjük ezeket,
akkor azt is tudjuk, hogyan bánjunk
velük.

Nem a játékosok negatívumaira, gyen-
gább tulajdonságaira vesztegetem az
időmet, hanem a játékosok erényeire
koncentrálok.

Mindenkinél azokat a dolgokat javít-
juk, ami már jó volt, azzal a céllal, hogy
még jobb legyen.

Ha látom benne a további lehetőséget,
akkor nem törődöm bele a hibás tech-
nikába. Elvárom, hogy addig gyakorol-
ja, amíg nem lesz jobb.

Egyéni érvényesülés a csapat érdekét
soha nem előzheti meg.

Rossz vezetői hozzáállás ráerőltetni
egy csapatra, hogy „márpedig szeres-
sétek egymást!” Ugyanakkor szerin-
tem szeretetre méltóvá lehet tenni a
játékosokat egymás számára, ha a ve-
zető, vagyis te magad is tisztességes,
alázatos és példamutató vagy.

Fontos, hogy lássák, hogy a saját mun-
kával szemben is végtelenül aláza-
tos vagyok.

Az nem jó vezető, aki mindent egyna-
gy akar csinálni. Nemcsak azért, mert
nem győzné viselni a terhet, hanem
mert senki mástól nem kapná meg azt
a kontrollt, ami a munkájához szüksé-
ges. Ezért mindig engem inspiráló, en-
gem ellenőrző, ennél fogva nekem na-
gyon sokat segítő és a végeredményt
is elősegítő stábtagokat akartam ma-
gamnak választani.

Mint vezető az a legfőbb dolgom,
hogy a csapatban – a stábtagokat, se-
gítőimet is ideértve – mindenkit jobbá
tegyek.

(Endrei Judit: *Kemény üzenetek*
Endrei Könyvek Kiadó, 2011)

Abidal, a példakép

A legrosszabb pillanat volt, amit valaha is átél-
tem az öltözőben – eleveníti fel Xavi, amint Eric
Abidal egy tréning végén bejelentette, hogy rá-
kos daganatot találtak a májában. A hír sokként hatott,
hisz nemcsak egy néhány hétre kidőlt védőről, hanem
háromgyermekes családapáról is szólt. Aki társaitól azt
kérte, ne aggódjanak érte, az orvosok csak felnyitják a
testét, eltávolítanak egy darabot a májából, semmi több.
„Ahogy mindenhez, ehhez is pozitívan állt hozzá, s ezzel
erőt adott nekünk” – emlékszik vissza Xavi, aki az esetet
doppingolással öszszefűző vádat rosszindulatú hazug-
ságnak nevezte.

Am Abidal legbelül közel sem volt ennyire magabiz-
tos. Utólag bevallotta, hogy amikor az évi rendes orvo-
si vizsgálat során megtudta, tumort találtak a májban, a
döbbenettől szólni sem tudott, de a társak elé bátran állt
oda. „Nem akartam a fontos mérkőzések előtt megzavar-
ni a csapatot, bár végül azt hiszem, inkább erősítettem,
hiszen az utána következő meccseket mind megnyerte”
– idézi fel a történeteket, hozzátéve: „Az első, ami eszem-
be jutott a hír hallatán, a családom volt, amelyet nem
akartam itt hagyni. A saját BL-emet kellett megvívnom,
ami nem volt könnyű, s nemcsak nekem, a szeretteim-
nek sem.”

A háromórás, komplikációmentes műtétet követően
a kórházban lábadozva több gyermeket is látott, akik az
életükért küzdöttek. „Sokat tanultam tőlük, erőt adtak.
Emlékszem, amikor a Barcával látogattunk meg a gyere-
keket, biztattuk őket, hogy ne adják fel. Most magamnak
kellett ugyanezt mondanom.” Kevesebb, mint hét hét
telt el, amikor már együtt edzett a többiekkel. A Real
Madrid elleni BL-elődöntőn még csak szimbolikusan, az
utolsó két percre állította be edzője, Pep Guardiola, de
a közönség úgy ünnepelte, mintha gólt szerzett volna.
A tréner szerint a BL-győzelem mellett ez volt a legem-
lékezetesebb pillanat az idényben, ekkor érezte, hogy
legyőzhetetlenné kovácsolódott a gárda.

A BL döntőjét mindössze 71 nappal a műtétet kö-
vetően rendezték, de Abidal a kezdőcsapatban kapott
helyet, a mérkőzés végén Carles Puyol átnyújtotta neki
a csapatkapitányi karszalagot, így a francia védő emel-
hette magasba a trófeát. „Odajött hozzám, s azt mondta,
megérdemlem. Ez is bizonyítja, hogy a Barca több mint
egy klub. Nincsenek szavak azokra a pillanatokra, mintha
megállt volna az idő. Azt a képet örökre őrizni fogom” –
mondja a 31 éves védő, akit drasztikusan megváltozta-
zott a betegség. Sportautó-gyűjteményét eladta, mond-
ván, „ha valaki keresztülmegy azon, amin én, rájön, ezek
a dolgok feleslegesek, sokkal hasznosabb, ha a pénzt
gyerekeken segítő alapítványoknak és kórházaknak
adom”.

„Most a májám volt, de holnap lehet, hogy mással
lesz baj” – mondja.

Amikor a Barca a Levante ellen bebiztosította a baj-
noki címet, az öltöző sarkában Abidal a megerőltetéstől
összerogyva felsóhajtott: „meghaltam”. Am a megrémült
társak hamar felismerték, csak arra célzott, mennyire el-
fáradt. Merthogy élni nagyon is él. Új emberként, példa-
képként. (Forrás: mno.hu)

Köpések aranyból

ELSŐ BENYOMÁSOK A HETEDIKESEKTŐL

Jó sulis, csak az a baj, hogy iskola.

A tanárok és az osztálytársak nagy része normális. Tehát nagyon jó az első benyomás.

Az a baj, hogy a játszótér csak tanítás után lehet használni.

A tanárok jó fejek, csak Tózsér tanár úr nagyon is meg szokott nyilvánulni.

A kolesz nem tetszik.

Jó, de egy kicsit keményebb, mint az általános, és ezt meg kell szokni.

Mintha két-három fokkal feljebb léptem volna.

Nagyon tetszik az iskola szerkezete. Szépen felszerelt és rendezett.

Sokkal jobb, mint ahogy elképzeltem.

Az iskola szép és modern. A játszótér nagyon jó!

Szerintem ez egy jó iskola, bár nagyon kemény, de azért tetszik.

Az iskola klassz, csak a felsősök közt van pár köztökődös gyerek, ami nagyon nem szimpatikus.

A tesi órák a kedvenceim, mert nagy a pálya és modern.

Erősebb, mint az előző iskola, de azért jó. Örülök neki, hogy ide járok nap mint nap.

Nekem az a benyomásom, hogy itt jobban meg kell szenvedni, és ha valamit rontasz, nincs sok kegyelem. A tesi óra hála Istennek már fejleszt rajtunk valamit. A fizikát viszont még nem értem.

Az osztályfőnököm nagyon humoros. Remélem, ilyen jó fej marad.

A tanáraink szerintem kiválóak és jól elmagyarazzák a leckét.

Több tanár lehetne kicsit kedvesebb.

A tanárok szigorúak és kedvesek. Amit akarnak, azt megteszik.

Nekem nagyon tetszik az új iskola, örülök, hogy felvettek ide.

Első benyomásra nagyon tetszik, de ez még változhat az idők folyamán.

Még a menza is jó, ami nagy dolog.

Keserű György SP gyűjtése

Lám	Írogat	Hozzá- támaszkodik	Naggyá válnak	Az egyiptomi itológiában a ég istennője	Emberhez mellőan	
Megfejtés (1)			Átmérő		Kutya	
Kutya egyet ugat	Vissza- tértem (chat)		A Reichstag felgyújtója			
	Megfejtés (2)				Erbium	
E napi (népies)			Maga	Korszak	Keserű csoki	
Megfejtés (3)			Aknát váj	Helyrag		
Kerület	Éltes				Teke belül	
	Főékezés				Árok-szélekt	
Égtáj				Föld-forgató eszköz		
Téli sport				Nemzetközi szabvány róv.		
		Táblajáték		Egyidős testvér		
				National Geographic		
Kormányzó					Nátrium	
						xxxxxxx

Ebben a hónapban Winston Churchill egyik híres mondása a rejtvény megfejtése. A megoldásokat 2011. október 10-ig kérjük bedobni szerkesztőségi postaládánkba, vagy elektronikus levélcímünkre elküldeni: piarfutar@szepi.hu. Előző havi megfejtésünk: „Ne legyen arcod vak annak, akire nézel”. Pólót nyert Posztós Ildikó. Gratulálunk!

A CSALÁD ÉVE

**CSÁBOS VOLTAM CSITRI JÉRCE KOROMTÓL
AZ ÉRCKAKAS RÁMUGROTT A TORONYBÓL.**

(ROMHÁNYI)

V
é
g
k
é
p
(
p
)

A PIKK PIARISTA KÖZÖSSÉGI KÖZPONT SZERETETTEL AJÁNlja:

JÓGA

Lazítani, magunkra figyelni, összpontosítani segít ez a mozgás, miközben sok nyújtással segít kimozgatni napközben elmacskásodott tagjainkat.
Fiataloknak és fiatalosoknak, férfiaknak és nőknek egyaránt ajánlott.

Vezeti: PUSKÁS BEA

Ideje: kedd 17:00 és csütörtök 10:00

A foglalkozás díja 500 Ft/ fő.

GYERMEK NÉPTÁNC

Ovis és alsós gyerekek jelentkezését várjuk, akik szeretnék megismerkedni a néptánc hangulatával, szeretnek énekelni és sokat játszani.

Vezeti: SZ ÁSZNÉ MEDVEGY VERONIKA

Ideje: csütörtök 17:00

A foglalkozás díja: 1000 Ft/hó/fő.

KISMAMA KLUB

Leendő és gyakorló anyukákat várunk szeretettel tapasztalatcserére, ismerkedésre.
Alkalmanként szakembereket hívunk különböző témákban.

Ideje: kedd 10:00

Díjtalan!

NEMEZ SZAKKÖR

Tízéves kortól várjuk az érdeklődő gyerekeket.

Vezeti: BARTA CSILLA

Ideje: hétfő 14:30 – 17:30

A foglalkozás díja 4000 Ft/ hó.

KÉZMŰVES DÉLUTÁNOK

NEM CSAK GYEREKEKNEK!

Hetente más és más kismesterségbe kóstolhatnak bele az érdeklődő felnőttek és gyerekek.
Kukoricakóróból, agyagból, gyöngyből, csuhéból, rongyokból bütykölhetnek a kézműveskedni vágyók.

Minden pénteken 16:00-18:00

A foglalkozás díja

500 Ft/ fő, családi belépő 1000 Ft.

ÉRDEKLŐDNI: pikk@szepi.hu és 06-30/ 248-75-30

Piarista
Közösségi
Központ

Szeged, Bálint Sándor u. 14.
Nyitva tartás: hétfőtől péntekig 14:30-18:30h-ig

SZÉCHENYI TERV

K É P E S L A P

Megnyílt a piarista gimnázium

Egy régi szegedi gimnázium új nevét tanulhatja meg mostantól a város: tegnap, a felsővárosi római katolikus templomban megtartott ünnepélyes tanévnyitóval 43 esztendőnyi kényszerű szünet után Dugonics András Piarista Gimnázium néven újra megnyílt a piarista tanítórend szegedi iskolája. A nagyműltű skóla 1720 óta működik Szegeden, épülete kezdetben a mai dóm helyén állott Szent Demeter templom mellett, majd az 1948-as megszüntetésig a rendházzal együtt az Aradi vértanúk terén volt. A tanévnyitó ceremónián kitűnt, a hajdani piarista öregdiákok, sokuk már ősz hajú idős úr, nem csak az épületre emlékeznek, de büszkén beszélnek a tanítórend szelleméről, a pietásról, a tanulásban is megvalósított szeretetről és önátadásról. Az ünnepség végén a jelenlévők a rendház udvarán koszorút helyeztek el a két világháborúban és 1956-ban elesett piarista diákok emlékkövével.

ra, a
amíg az
a piarista
piarista
sint egy
plom
diákok
szűrés
a gimnázium
később,
at Gyöngyös
a meg-
zó hal-
ann, A
Mihály

ma
illa
Az
ost
ben
sz
tka
ren
illa
felt
rett
has
les
ind